

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Hver er Jesús? — KJV biblíunámskeið með Strong's tölum

HVER ER JESÚS · GANGA GEGNUM BIBLÍUNA, FRÁ 1. MÓSEBÓK TIL OPINBERUNARBÓKARINNAR

Grundvallar biblíuleg kenning — fagnaðarerindi Jesú Krists

ORÐ Í UPPHAFI

Sjö hundruð árum áður en Jesús fæddist, skrifaði spámaður niður hvað þetta barn myndi kallast. Þetta er ekki nafn sem þú myndir gefa manneskju. Þú þarft ekki að trúá neinu til að lesa þessa rannsókn. Þú þarft aðeins að vera fús til að skoða. Næstum allir sem lifa hafa heyrt nafnið Jesús. Mun færri hafa lesið það sem Biblían sjálf segir um hann og metið það sjálfir. Hvað sem þú trúir í dag, og hvað sem þér var kennt, skiptir okkur engu máli. Við erum glöð að þú sért hér til að víkka skilning þinn á Jesú út frá upprunalegu heimildinni. Sérhvert vers er prentað í heild sinni, svo þú sjáir alla setninguna en ekki brot af henni. Þar sem Biblían segir eitthvað beint, segir þessi rannsókn það. Þar sem niðurstaða kemur af því að setja vers hlið við hlið, segir þessi rannsókn það líka. Ekkert hér byggist á orði nokkurs manns eingöngu. Lestu nú það sem spámaðurinn skrifaði.

OPENANDI AKKERI

Isaiah 9:6 ↗ *read this in your Bible*

BARN ER FÆTT + SONUR ER GEFINN → NAFN HANS SKAL KALLAÐ VERÐA HINN VOLDUGI GUÐ.

Sjö hundruð árum fyrir fæðingu Jesú skrifaði spámaður að þetta barn myndi kallast Hinn voldugi Guð. Barnið Jesús lá í jötu. Lestu versið hægt. Versin flytja allan boðskap þessa biblíunáms.

A. GUÐINN SEM SAGÐI „VÉR SKULUM“ — EINN GUÐ, EN FLEIRI EN EINN SEM TALAR

A1. Genesis 1:26 ↗ *read this in your Bible*

LÁTUM OSS GERA MANNINN EFTIR VORRI MYND, EFTIR VORRI LÍKING → SVO SKAPAÐI GUÐ MANNINN EFTIR SINNI MYND.

(Mínar persónulegu hugsanir: Lestu 1. Mósebók 1:26 og 1. Mósebók 1:27 saman. Ekki draga úr muninum á versunum tveimur. 1. Mósebók 1:26 segir „vér“ og „vor.“ 1. Mósebók 1:27 segir „sinni mynd“ og „Guð skapaði,“ bæði í eintölu. Biblían

setur bæði versin hlið við hlið án afsökunar. Biblían segir einfaldlega bæði.)

A2. Genesis 3:22 ↗ *read this in your Bible*

MAÐURINN ER ORÐINN SEM EINN AF OSS, TIL AÐ ÞEKKJA GOTT OG ILLT.

A3. Genesis 11:7 ↗ *read this in your Bible*

LÁTUM OSS FARA NIÐUR + RUGLA TUNGUMÁL ÞEIRRA.

A4. Isaiah 6:8 ↗ *read this in your Bible*

HVERN SKAL ÉG SENDA + HVER VILL FARA FYRIR OSS?

(Persónulegar hugleiðingar mínar: Skoðaðu Jesaja 6:8 vandlega. Í þessu eina versu koma bæði myndirnar fyrir í sömu setningunni: „Hvern skal ég senda“ og „hver vill fara fyrir oss.“ Sami málsvorinn notar bæði eintölumyndina og fleirtölumyndina saman. Þetta er ekki ritvilla, og þetta er ekki Guð að nota fleirtöluorð til að lýsa sjálfum sér einum. Sama mynstur kemur fram margsinis, í mörgum ólíkum bókum Biblíunnar, um margar aldir.)

A5. Deuteronomy 6:4 ↗ *read this in your Bible*

HEYR, ÍSRAEL: DROTTINN, GUÐ VOR, ER EINN DROTTINN.

(Mínar eigin hugleiðingar: 5. Mósebók 6:4 stjórnar allri þessari rannsókn. Guð er einn, og aðeins einn: ekki tveir, ekki þrír, ekki margir. Hvert vers í þessari rannsókn sem gæfi til kynna annan guð er rangt lesið, og 5. Mósebók 6:4 er prófsteinninn fyrir því. Taktu eftir hebreska orðinu sem þetta vers notar fyrir „einn.“ Orðið er ehad. Það er sama orðið sem notað er þegar kvöld og morgunn eru kölluð EINN dagur, þótt dagurinn hafi tvo hluta, og þegar maður og kona hans eru kölluð EITT hold, þótt þau séu tvær persónur. Biblían valdi orð fyrir „einn“ sem gerir ráð fyrir að fleiri en eina persónu megi finna innan þess. 1. Mósebók 1:26 skráir svo Guð segja „verum vér.“)

A6. Isaiah 45:5 ↗ *read this in your Bible*

ÉG ER DROTTINN + ENGINN ER ANNAR + ENGINN GUÐ ER TIL NEMA ÉG.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Jesaja 45:5 lýsir hinna hliðinni á þessum sannleika, og þessi rannsókn mun ekki forðast hana. Guð segir berum orðum að enginn Guð sé til nema hann. Hvað sem hitt af þessum blaðsíðum finnur, getur það aldrei bætt við öðrum Guði. Það sem þær munu í raun finna er undarlegra og betra en annar Guð: hinn eini Guð að gera sig kunnan mönnum.)

B. SÁ SEM KALLAÐUR ER ENGILL DROTTINS — SEM EINNIG ER KALLAÐUR GUÐ

Hebreska orðið sem þýtt er „engill“ er malak (H4397). Malak þýðir sá sem er sendur. Malak nefnir erindi þess sem sendur er, ekki eðli þeirrar persónu. Taktu eftir því sem Biblían gerir við þessa tilteknu sendu persónu í frásögunum hér að neðan.

B1. HAGAR Í EYÐIMÖRKINNI — HÚN NEFNIR HANN

Genesis 16:7 ↗ *read this in your Bible*

ENGILL DROTTINS SAGÐI: ÉG MUN MARGFALDA SÆÐI ÞITT AKAFLEGA.

Genesis 16:13 ↗ *read this in your Bible*

HÚN KALLAÐI NAFN DROTTINS, SEM VIÐ HANA TALAÐI: ÞÚ ERT GUÐ, SEM SÉR MIG.

(My personal thoughts: Two things in Genesis 16 should stop the reader. First, the one called "the angel of the LORD" says "I will multiply thy seed." He does not say "the LORD will multiply thy seed." He speaks as the one doing the multiplying. Second, the Bible text itself, not Hagar's opinion, calls this angel of the LORD "the LORD that spake unto her." Hagar calls this same person "Thou God." The narrator of the book of Genesis agrees with Hagar.)

B2. HÖNDIN YFIR ÍSAK — HANN SVER VIÐ SJÁLFAN SIG

Genesis 22:11 ↗ *read this in your Bible*

SÍÐAN ÞÚ HEFUR EKKI SPARAÐ SON ÞINN, EINKASON ÞINN, FYRIR MÉR.

Genesis 22:15 ↗ *read this in your Bible*

AF SJÁLFUM MÉR SÓR ÉG, SEGIR DROTTINN → Í ÞÍNU AFKVÆMI SKULU ALLAR ÞJÓÐIR JARÐARINNAR BLESSAÐAR VERÐA.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Skoðaðu tvær setningar í 1. Mósebók 22:11-18. Fyrsta setningin er „Þú hefir eigi synjað mér um son þinn.“ Abraham var að fórna syni sínum til Guðs. Sá sem talar í þessari setningu segir að syninum hafi ekki verið haldið frá honum sjálfum. Önnur setningin er „Sjálfur hefi ég svarið, segir Drottinn.“ Í fornöld sór maður eið við einhvern æðri en hann sjálfan. Skapaður sendiboði, sem aðeins flytur boðskap, sver ekki eið við sjálfan sig. Skapaður sendiboði undirritar ekki eið með sáttmálsnafni Guðs. Hebreabréfið 6:13 gefur ástæðuna. Hebreabréfið 6:13 segir að Guð hafi svarið við sjálfan sig. Hebreabréfið 6:13 tilgreinir ástæðuna: „af því hann hafði engan æðri að sverja við.“)

B3. JAKOB GLÍMIR VIÐ MANN — OG NEFNIR STAÐINN „ÁSYND GUÐS“

Genesis 32:24 ↗ *read this in your Bible*

PÁ GLÍMDI MAÐUR VIÐ HANN → ÉG SLEPPI ÞÉR EKKI, NEMA ÞÚ BLESSIR MIG.

Genesis 32:28 ↗ *read this in your Bible*

SEM FURSTI HEFUR ÞÚ HAFT MÁTT GAGNVART GUÐI → ÉG HEF SÉÐ GUÐ AUGLITI TIL AUGLITIS, OG LÍFI MÍNU VAR BORGID.

(Mínar persónulegar hugsanir: Textinn í 1. Mósebók 32 kallar þessa persónu mann. Þessi maður sem glímir við Jakob segir að Jakob hafi kraft MEÐ GUÐI. Jakob nefnir jörðina „ásjónu Guðs.“ Jakob segir að lífi hans hafi verið þyrmt. Jakob biður þennan mann um nafn. Jakob fær ekkert nafn, aðeins spurningu til baka. Mundu eftir þessari ósvöruðu spurningu um nafnið. Sama spurning kemur upp aftur, í annarri bók Biblíunnar, hundruðum ára síðar.)

B4. RUNNINN SEM BRANN — ENGILLINN SEM ER ÉG ER

Exodus 3:2 ↗ *read this in your Bible*

ENGILL DROTTINS BIRTIST Í ELDSLOGA → GUÐ KALLAÐI TIL HANS ÚR MIÐJUM RUNNANUM.

Exodus 3:14 ↗ *read this in your Bible*

ÉG ER SÁ SEM ÉG ER → ÉG ER HEFUR SENT MIG TIL YÐAR.

(Mínar persónulegu hugsanir: 2. Mósebók 3:2 segir engill Drottins. Tveimur versum síðar segir 2. Mósebók 3:4 Drottinn, og Guð. Sami þyrnirunninn, sami eldurinn og sama röddin koma fram í báðum. Biblían lítur þetta aldrei á sem mótsögn. Þessi sama rödd gefur síðan nafnið sem Ísrael myndi bera um alla eilífð: ÉG ER ÞAÐ SEM ÉG ER.)

ÖNNUR SJÓNARHORN, SAMA SENAN — logandi þyrnirunninn og Jesús í musterisgörðunum

Jóhannes 8:56 Abraham faðir ykkar hlakkaði til að sjá minn dag. Hann vissi að ég var að koma og það gladdi hann.“ (57) Þá sögðu leiðtogarnir: „Þú ert ekki einu sinni orðinn fimmtugur, en samt segist þú hafa séð Abraham!“ (58) „Ég segi ykkur satt,“ svaraði Jesús, „ég var til þegar Abraham fæddist!“ (59) Þegar leiðtogarnir heyrðu þetta, tóku þeir upp steina til að grýta hann. En þeir misstu sjónar af honum, því hann gekk burt frá þeim og yfirgaf musterið.

ÁÐUR EN ABRAHAM VAR TIL, ER ÉG → ÞÁ TÓKU ÞEIR UPP STEINA TIL AÐ KASTA AÐ HONUM.

(Mínar persónulegu hugsanir: Setjum þessar tvær senur hlið við hlið og látum muninn kenna okkur. Við þyrnirunninn segir röddin úr eldinum ÉG ER. Móse felur andlit sitt við þyrnirunninn. Í musterinu segir maður, sem stendur frammi fyrir mannfjölda, ÉG ER. Mannfjöldinn tekur upp steina. Mannfjöldinn var ekki ruglaður yfir því sem Jesús sagði. Mannfjöldinn skildi Jesú fullkomlega. Mannfjöldinn dæmdi orð Jesú þess virði að grýta hann. Takið einnig eftir að Jesús sagði ekki „áður en Abraham var til, ÉG VAR.“ Jesús sagði ÉG ER.)

B5. MANÓÁ OG KONA HANS — NAFNIÐ SEM ER DÁSAMLEGT

Judges 13:3 ↗ *read this in your Bible*

ENGILL DROTTINS BIRTIST KONUNNI → ÞÚ MUNT ÞUNGUÐ VERÐA OG SON ALA.

Judges 13:17 ↗ *read this in your Bible*

HVÍ SPYRÐ ÞÚ SVO AÐ NAFNI MÍNU, ÚR ÞVÍ AÐ ÞAÐ ER LEYNDARDÓMUR?

Judges 13:20 ↗ *read this in your Bible*

ENGILL DROTTINS STEIG UPP Í ELDSLOGA ALTARISINS → VÉR MUNUM VISSULEGA DEYJA, ÞVÍ AÐ VÉR HÖFUM SÉÐ GUÐ.

(Mínar persónulegu hugsanir: Þrennt stendur upp úr í Dómarabókinni 13. Manóa biður um nafnið, nákvæmlega eins og Jakob gerði í 1. Mósebók 32. Nafnið er aftur haldið frá Manóa, í þetta sinn með tilgreindri ástæðu. Hebreska orðið sem gefið er fyrir þá ástæðu er piliy (H6383). King James þýðingin (KJV) þýðir piliy sem „leyndardómur“. Piliy þýðir of dásamlegt til að vera þekkt. Piliy kemur af sömu rót og pele (H6382), orðið sem þýtt er „Undraráðgjafi“ í Jesaja 9:6, þar

sem barnið sem oss er fætt er nefnt. Þessi sami engill Drottins stígur síðan upp í loga altarisins. Niðurstaða Manóa sjálfs er ekki „við höfum séð engil.“ Niðurstaða Manóa er „við höfum séð Guð.“)

B6. HÖFUÐSMAÐURINN FYRIR UTAN JERÍKÓ — TILBEÐINN, OG SKÓR TEKNIR AF

Joshua 5:13 ↗ *read this in your Bible*

JÓSÚA FÉLL FRAM Á ÁSJÓNU SÍNA TIL JARÐAR OG LAUT HONUM → DRAG SKÓ ÞINN AF FÆTI ÞÉR, ÞVÍ AÐ STAÐURINN, SEM ÞÚ STENDUR Á, ER HEILAGUR.

ÖNNUR SÝN, SAMA ATRIÐI — tveimur mönnum var sagt að fara úr skóm sínum

Exodus 3:5 ↗ *read this in your Bible*

DRAG SKÓNA AF FÓTUM ÞÉR, ÞVÍ AÐ STAÐURINN SEM ÞÚ STENDUR Á ER HELGUR.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Takið eftir sömu skipuninni, í næstum sömu orðum, gefinni tveimur ólíkum mönnum, hundruðum ára í sundur. Við þyrnirunnann kemur skipunin frá röddinni sem biblíutextinn kallar Drottin og Guð. Fyrir utan Jeríkó kemur skipunin frá manni sem stendur þar með sverð í hendi. Jósúa fellur fram á ásjónu sína og tilbiður þennan mann. Maðurinn hafnar ekki tilbeiðslunni. Berið það saman við það sem raunverulegur skapaður engill gerir þegar maður reynir að tilbiðja engilinn. Engillinn segir: „Ég er meðþjónn þinn“ (Opinberunarbókin 19:10), og „tilbið Guð“ (Opinberunarbókin 22:9). Jóhannes reyndi tvisvar að tilbiðja engil, og í bæði skiptin hafnaði engillinn því. Enginn hafnaði tilbeiðslu Jósúa fyrir utan Jeríkó.)

B7. NÚ SEGIR NÝJA TESTAMENTIÐ EITTHVAÐ MJÖG SKÝRT

Jóhannes 1:18 Enginn hefur nokkurn tíma séð Guð en einkasonur hans, sem stendur næst föðurnum, hefur kennt okkur að þekkja hann. [G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]

ENGINN HEFUR NOKKURN TÍMA SÉÐ GUÐ → SONURINN EINGETNI HEFUR BIRT HANN.

Jóhannes 5:37 Hann hefur sjálfur vitnað um mig, þó ekki þannig að þið sæjuð hann eða heyrðuð rödd hans.

ÞÓ EKKI ÞANNIG AÐ ÞIÐ SÆJUÐ HANN EÐA HEYRÐUÐ RÖDD HANS.

I. Tímóteusarbréf 6:16 hinn ódauðlega, sem býr í ljósi sem enginn fær nálgast. Enginn maður hefur nokkru sinni séð hann, né mun heldur sjá. Hans er mátturinn, dýrðin og valdið um aldir alda. Amen.

BÝR Í LJÓSI SEM ENGINN MAÐUR FÆR NÁLGAST → ÞANN SEM ENGINN MAÐUR HEFUR SÉÐ, NÉ SÉÐ GETUR.

Leggið nú tvo helminga Biblíunnar hlið við hlið og lesið þá saman.

Gamla testamentið segir hvað eftir annað að fólk SÁ þessa persónu, talaði við þessa persónu, borðaði frammi fyrir þessari persónu, glímdi við þessa persónu, og lifði.

Nýja testamentið segir, skýrt og þrisvar sinnum, að enginn hafi nokkru sinni séð Guð föður, og enginn geti séð Guð föður.

Báðar fullyrðingarnar eru sannar. Sá sem fólk sá í Gamla testamentinu og faðirinn sem fólk gat ekki séð eru því ekki sami maðurinn. Jóhannes segir hver sá sem sást er: Hann segir að sá sem sást sé hinn eingetni sonur, sonurinn sem er í faðmi föðursins, og að þessi sonur hafi leitt Guð föðurinn fram þar sem Guð faðirinn megi sjást.

[VERSUR TENGDIR SAMAN — ENGIN EIN VERS SEGIR ÞETTA EITT SÉR]

(Mínar persónulegu hugsanir: Verið varkár og hreinskilin einmitt hér, því að þetta er nákvæmlega þar sem manneskja getur farið að bæta við Biblíuna. Það sem er BEINT SAGT: sjálfur texti Gamla testamentisins kallar þennan sendiboða Drottin og Guð, og fólkið sem mætti þessum sendiboða segir hið sama. Sá hluti er ekki ályktun. Sá hluti er það sem

setningarnar segja. Það sem er NÁÐ MEÐ ÞVÍ AÐ TENGJA SAMAN VERS: að þessi tiltekna sýnilega manneskja sé sérstaklega Sonurinn. Ekkert eitt vers segir „engill Drottins í 1. Mósebók 16 er Jesús.“ Þessi ályktun er fengin með því að leggja Jóhannes 1:18, Jóhannes 5:37 og 1. Tímóteusarbréf 6:16 við hlið frásagna Gamla testamentisins og spyrja hver var séður. Þess vegna er merkið þar, og merkið er þar áfram.)

B8. OG SENDIBOÐINN-SEM-ER-DROTTINN KEMUR FRAM AFTUR ALVEG Í LOK GAMLA TESTAMENTISINS

Malachi 3:1 ↗ *read this in your Bible*

ÉG SENDI SENDIBOÐA MINN + HANN SKAL RYÐJA VEGINN FYRIR MÉR → DROTTINN SKAL SKYNDILEGA KOMA Í MUSTERI SITT, JAFNVEL SENDIBOÐI SÁTTMÁLANS.

ÖNNUR SÝN, SAMA ATRIÐI — sendiboðinn sem lofað var, og sendiboðinn sem var auðkenndur

Markús 1:2 Í bók Jesaja spámanns stendur að Guð muni senda son sinn til jarðarinnar, en áður en hann komi, muni sérstakur sendiboði koma fram og búa heiminn undir komu hans. (3) Jesaja sagði: „Þessi sendiboði mun búa í óbyggðinni og predika að sérhver maður verði að bæta líferni sitt til að vera viðbúinn komu Drottins.“ (4) Þessi sendiboði var Jóhannes skírari. Hann dvaldist í óbyggðinni og boðaði að allir skyldu skírast og láta þannig opinberlega í ljós ákvörðun um að þeir sneru baki við syndinni og tækju á móti fyrirgefningu Guðs.

SJÁ, ÉG SENDI SENDIBOÐA MINN Á UNÐAN ÞÉR → GREIÐIÐ VEG DROTTINS.

(Mínar persónulegu hugsanir: Malakí 3:1 nefnir tvær sendar persónur í einu versi. Ein send persóna fer á undan til að ryðja veginn. Hin senda persóna er kölluð „Drottinn“ og „engill sáttmálans“. Þessi önnur senda persóna er sú sem kemur að musteri Drottins sjálfs. Markús hefur guðspjall sitt á að vitna einmitt í þessa línu úr Malakí 3:1. Markús nefnir veggheinsarann sem Jóhannes, í eyðimörkinni. Þetta lætur seinni sendu persónuna ónefnda af Markúsi á þeim stað. Gamla testamentið lýkur í bið eftir sendiboða sem er Drottinn. Nýja testamentið hefst með þessum sama sendiboða gangandi inn.)

C. VIÐURINN LAGÐUR Á EINKASONINN — ABRAHAM OG ÍSAK Á FJALLINU

C1. Genesis 22:2 ↗ *read this in your Bible*

TAK NÚ SON ÞINN, EINKASON ÞINN ÍSAK, ÞANN ER ÞÚ ELSKAR → OG BER HANN ÞAR FRAM SEM BRENNIFÓRN.

C2. Genesis 22:6 ↗ *read this in your Bible*

ABRAHAM TÓK VIÐINN Í BRENNIFÓRNINA OG LAGði Á ÍSAK SON SINN → ÞEIR GENGU BÁÐIR SAMAN.

(Mínar persónulegu hugsanir: Í 1. Mósebók 22:6 ber faðirinn ekki viðinn. Ísak ber viðinn upp hæðina. Abraham mun leggja Ísak ofan á þann við. Hebreska orðið fyrir þennan við er ets (H6086). Það er hið almenna orð fyrir lifandi tré, og einnig fyrir tilhöggvinn við. Sama orðið nefnir lífsins tré, og tréð í miðjum garðinum.)

C3. Genesis 22:7 ↗ *read this in your Bible*

HVAR ER LAMBIÐ TIL BRENNIFÓRNARINNAR? → GUÐ MUN SJÁ SÉR FYRIR LAMBI.

C4. Genesis 22:13 ↗ *read this in your Bible*

HRÚTUR FASTUR Í RUNNA Á HORNUM SÍNUM → FÓRNAÐI HONUM SEM BRENNIFÓRN Í STAÐ SONAR SÍNS.

Genesis 22:14 ↗ *read this in your Bible*

Á FJALLI DROTTINS MUN ÞAÐ SÉÐ VERÐA.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Íhugaðu spurningu sonarins aftur í 1. Mósebók 22:7: hvar er lambið? Abraham svarar spurningunni. Svar Abrahams nær lengra en hann vissi sjálfur. Abraham segir: „Guð mun sjálfur sjá fyrir lambi til brennifórnar.“ Sú setning getur haft tvær merkingar. Ein merking er sú að Guð muni útvega lamb til eigin nota. Önnur merking er sú að Guð muni sjálfur gefa sig sem lambið. Það sem Guð útvegaði í raun þennan dag var HRÚTUR, ekki lamb. Hrútur er fullvaxinn karlkyns sauður. Þessi hrútur dó í stað sonarins, fastur á hornunum. Spurningu Ísaks er svarað á fjallinu í einum skilningi. Spurning Ísaks er einnig látin ósvarað í öðrum skilningi. Enn er lamb ógreitt. Abraham nefnir staðinn með fyrirheiti í framtíðartíð: „á fjalli Drottins mun það sjást.“)

ANNAÐ SJÓNARHORN, SAMA SENAN — sonurinn sem bar viðinn, og sonurinn sem bar krossinn

Genesis 22:6 ↗ *read this in your Bible*

ABRAHAM LAGÐI VIÐINN Á ÍSAK SON SINN → GENGU PEIR BÁÐIR SAMAN.

Jóhannes 19:17 Loksins höfðu Gyðingar Jesú á sínu valdi. Þeir fóru með hann út úr borginni og hann bar kross sinn til staðar sem kallast Hauskúpa eða Golgata á hebresku.

HANN BAR KROSS SINN OG GEKK ÚT TIL STAÐARINS SEM KALLAST HAUSKÚPUSTAÐUR.

Jóhannes 19:18 Þar krossfestu þeir hann og tvo aðra með honum, Jesú í miðið, en hina sinn til hvorrar handar.

ÞAR KROSSFESTU ÞEIR HANN + JESÚ Á MILLI.

(Mínar persónulegu hugsanir: Faðir, einkasonur sem faðirinn elskar; hæð, viður lagður á bak sonarins sjálfs, og sonurinn gengur upp undir þeim viði. Þessi sena átti sér stað tvisvar í Biblíunni. Í fyrra skiptið, í 1. Mósebók 22, stöðvaði Guð hnífinn. Guð setti staðgengilshrút í stað sonarins. Í seinna skiptið, á krossinum, stöðvaði enginn dauðann. Í það skiptið var Sonurinn staðgengillinn. Takið eftir einum mun til viðbótar á senunum tveimur. Ísak spurði: „Hvar er lambið?“ Það var ekkert svar við spurningu Ísaks þann dag. Svarið kom síðar; við ána Jórdan, frá Jóhannesi. Jóhannes benti á mann sem gekk í átt til hans.)

C5. Jóhannes 1:29 Daginn eftir sá Jóhannes Jesú koma gangandi í átt til sín. „Sjáið!“ sagði Jóhannes, „þarna er Guðs lambið sem tekur burt synd heimsins!

SAGÐI JÓHANNES, „ÞARNA ER GUÐS LAMBIÐ SEM TEKUR BURT SYND HEIMSINS.

C6. Genesis 22:2 ↗ read this in your Bible

Jóhannes 3:16 Því að svo elskaði Guð heiminn að hann gaf einkason sinn til þess að hver sem trúir á hann glattist ekki, heldur eignist eilíft líf. **[G3439 monogenes ■]**

EINKASON ÞINN, SEM ÞÚ ELSKAR → HANN GAF SON SINN EINGETINN.

C7. Hebreabréfið 11:17 Guð reyndi trú Abrahams og hún stóðst. Abraham treysti Guði og loforðum hans. Guð bauð honum að fórna Ísak, syni sínum. Hann hlýddi (18) og var alveg að því kominn að lífláta Ísak, sem Guð hafði þó lofað að yrði forfaðir heillar þjóðar. (19) Abraham trúði því að ef Ísak dæi, þá mundi Guð reisa hann upp frá dauðum. Það má segja að Ísak hafi verið dauðans matur frá sjónarmiði Abrahams, en þó var lífi hans bjargað.

HANN FÓRNAÐI SÍNUM EINGETNA SYNI → ÞVÍ AÐ HANN TREYSTI, AÐ GUÐ VÆRI FÆR UM AÐ UPPVEKJA HANN, JAFNVEL FRÁ DAUÐUM.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Höfundur Hebreabréfsins notar sama gríska orðið um Ísak og Jóhannes notar um Jesú. Það orð er „eingetinn,” monogenes (G3439). Höfundur Hebreabréfsins segir okkur hvað Abraham var að hugsa á leiðinni upp fjallið. Abraham hugsaði að Guð gæti reist sveininn upp frá dauðum. Abraham sagði við sveinana neðst við fjallið: „Ég og sveinninn munum ganga þangað og tilbiðja og koma svo aftur til ykkar.” Abraham átti von á að ganga aftur niður fjallið með Ísak. Abraham fékk Ísak aftur; segir höfundur Hebreabréfsins, „í líkingu.” Líking merkir hér mynd eða tákn. Þremur dögum eftir boðið kom sonur; sem var sem dauður væri, aftur lifandi.)

ATHUGASEMD UM STAÐINN — stuðningsathugasemd, ekki fullyrðing sem versin sjálf setja fram berum orðum

2 Chronicles 3:1 ↗ read this in your Bible

SALÓMON HÓF AÐ BYGGJA HÚS DROTTINS Í JERÚSALEM Á MÓRÍAFJALLI.

[VERSUR TENGDIR SAMAN — ENGIN EIN VERS SEGIR ÞETTA EITT SÉR]

(Mínar eigin hugleiðingar: 1. Mósebók 22:2 nefnir staðinn sem Guð sendi Abraham til sem Moríalandið. 2. Kronikubók 3:1 nefnir staðinn þar sem Salómon reisti musterið sem Moríafjall, í Jerúsalem. Fjallið þar sem Ísak var næstum fórnað og fjallið þar sem allar síðari musterisfórnir fóru fram bera því sama nafn. Jerúsalem er einnig sama borgin þar sem hermenn krossfestu Jesú fyrir utan borgarmúrinn. Segið aðeins það sem ritningarversin segja. Versin segja ekki að Golgata hafi verið sama klettur og Mória. Versin segja hins vegar sama nafn, sama hæðahrygg og sömu borg. Orð Abrahams sjálfs voru „á fjalli Drottins mun sjást fyrir.“ Abraham mælti þau orð í framtíðartíð.)

D. ÞJÁNARINN — KAFLINN SEM LÝSIR KROSSINUM ÁÐUR EN KROSSAR VORU TIL

D1. Isaiah 52:13 ↗ read this in your Bible

ÁSÝND HANS VAR SVO AFSKRÆMD, MEIRA EN NOKKURS MANNS → SVO MUN HANN STÖKKVA Á MARGAR ÞJÓÐIR.

D2. Isaiah 53:1 ↗ *read this in your Bible*

HVER TRÚÐI BOÐSKAP VORUM? → ENGA FEGURÐ, AÐ VÉR SKYLDUM GIRNAST HANN.

D3. Isaiah 53:3 ↗ *read this in your Bible*

MAÐUR HARMA OG KUNNUGUR HRYGGÐ → HANN VAR SMÁÐUR, OG VÉR METTUM HANN EINSKIS.

D4. Isaiah 53:4 ↗ *read this in your Bible*

HANN VAR SÆRÐUR VEGNA VORRA SYNDA + MYRÐUR VEGNA VORRA MISGJÖRÐA → AF HANS SÁRUM ERUM VÉR HEILUÐ.

D5. Isaiah 53:6 ↗ *read this in your Bible*

VÉR FÓRUM ALLIR VILLIR EINS OG SAUÐIR → DROTTINN LÉT KOMA NIÐUR Á HANN MISGJÖRNIR VOR ALLRA.

D6. Isaiah 53:7 ↗ *read this in your Bible*

HANN ER LEIDDUR SEM LAMB TIL SLÁTRUNAR → HANN LÝKUR EKKI UPP MUNNI SÍNUM.

D7. Isaiah 53:8 ↗ *read this in your Bible*

HANN VAR UPPRÆTTUR ÚR LANDI LIFENDA → FYRIR AFBROT ÞJÓÐAR MINNAR VAR HANN SLEGINN.

D8. Isaiah 53:9 ↗ *read this in your Bible*

HANN FÉKK GRÖF HJÁ GUÐLAUSUM + HJÁ RÍKUM MANNI Í DAUÐA SÍNUM → HANN HAFÐI ENGU OFBELDI FRAMÍÐ.

D9. Isaiah 53:10 ↗ *read this in your Bible*

ÞEGAR ÞÚ GERIR SÁL HANS AÐ SEKTARFÓRN → MUN HANN SJÁ AFKVÆMI SITT, MUN HANN LENGJA DAGA SÍNA.

D10. Isaiah 53:11 ↗ *read this in your Bible*

HANN ÚTHELLTI SÁLU SINNI TIL DAUÐA + HANN VAR TALINN MEÐAL SYNDARA → HANN BAR SYND MARGRA OG BAÐ FYRIR SYNDURUM.

(Persónulegar hugleiðingar mínar: Lestu Jesaja 53:9 og lestu síðan Jesaja 53:10 aftur, í réttri röð. Í fyrri versinu segir að þjónninn hafi verið DÁINN og grafinn í gröf ríks manns. Í síðara versinu segir að eftir að sál þjónsins er gerð að sektarfórn, muni þjónninn SJÁ afkvæmi sitt og LIFA LENGI. Þessar tvær staðhæfingar geta ekki báðar verið sannar um mann sem er áfram dáinn. Upprisan er skrifuð inn í þennan kafla Jesaja, sjö hundruð árum áður en upprisan átti sér stað.)

ANNAD SJÓNARHORN, SAMA SENAN — blaðsíða spámannsins, og maður í vagni sem les hana upphátt

Postulasagan 8:32 Kaflinn, sem hann var að lesa, var þannig: „Eins og lamb var hann leiddur til slátrunar og eins og kind þegir hjá þeim er klippir hana, þannig lauk hann ekki upp munni sínum. (33) Hann var auðmýktur og réttur hans frá honum tekinn. Endir var bundinn á ævi hans – hver getur lýst illsku samtíðar hans?“ (34) Maðurinn spurði nú Filippus: „Átti Jesaja hér við sjálfan sig eða einhvern annan?“ (35) Filippus útskýrði þá ritningarstaðinn og benti honum á marga aðra til að fræða hann um Jesú.

UM HVERN SEGIR SPÁMAÐURINN ÞETTA? → FILIPPUS TÓK TIL MÁLS Á ÞESSARI SÖMU RITNINGARGREIN OG BOÐAÐI HONUM JESÚM.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Þetta er einlæg spurning, sögð upphátt af manni sem hafði aldrei heyrt svarið. Spurningin er: um hvern er spámaðurinn að tala? Svarið er ekki einkaskoðun Filippusar. Filippus byrjaði á nákvæmlega þessu vers í Jesaja 53. Filippus prédikaði um Jesú út frá þessu vers. Skilningur postulanna sjálfra á Jesaja 53 er skrifaður niður fyrir okkur. Engum þarf að vera í vafa um skilning postulanna á Jesaja 53.)

E. IMMANÚEL — GUÐ MEÐ OSS, BARNIÐ FÆTT OG SONURINN GEFINN

E1. Isaiah 7:14 ↗ *read this in your Bible*

DROTTINN MUN SJÁLFUR GEFA YÐUR TÁKN → YNGISMÆR VERÐUR ÞUNGUÐ OG FÆÐIR SON, OG HÚN MUN LÁTA HANN HEITA IMMANÚEL.

E2. Isaiah 9:6 ↗ *read this in your Bible*

BARN ER OSS FÆTT + SONUR ER OSS GEFINN → NAFN HANS SKAL KALLAST GUÐHETJA, EILÍFÐARFAÐIR → Á AUKNINGU HÖFÐINGJADÓMS HANS SKAL ENGINN ENDIR VERÐA.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Skoðaðu röð sagnorðanna tveggja í Jesaja 9:6. Sagnorðin tvö eru ekki sama sagnorðið. Sagnorðin tvö eru ekki í þessari röð fyrir tilviljun. Barn FÆDIST. Sonur er GEFINN. Að fæðast lýsir því hvernig barnið kom í heiminn. Að vera gefinn lýsir því sem gerðist við Son sem þegar var til. Skoðum nú nöfnin sem þessu barni eru gefin. Jesaja 9:6 segir ekki að barnið verði eins og hinn mikli Guð. Jesaja 9:6 segir „nafn hans skal kallað Undraráðgjafi, Guðhetja." Fyrsta nafnið á listanum, Undraverður, er pele (H6382). Pele á sömu rót og svarið sem Manóa fékk í Dómarabókinni 13, þegar hann bað um nafn og gat ekki fengið það. Í Jesaja 9:6 er nafnið gefið.)

E3. Isaiah 9:2 ↗ *read this in your Bible*

ÞJÓÐIN SEM GEKK Í MYRKRI SÁ MIKIÐ LJÓS.

E4. Micah 5:2 ↗ *read this in your Bible*

AF ÞÉR MUN SÁ KOMA FRAM, ER DROTTNA SKAL Í ÍSRAEL → ÆTTERNI HANS ER FRÁ FORNU, FRÁ EILÍFÐ.

(Persónulegar hugleiðingar mínar: Ein setning í Míka 5:2 heldur báðum endum þessarar heildarrannsóknar. Þessi höfðingi KEMUR FRAM úr litlum bæ. Að koma fram úr litlum bæ er upphaf, á stað sem manneskja getur gengið til. ÚTGÖNGUR þessa höfðingja eru frá fornu fari, frá eilífð. Útgöngur frá eilífð eru engin upphaf yfirleitt. Míka setur fram báðar sannanirnar í sömu setningu. Míka mildar hvorugan sannleikann.)

F. SÆÐI KONUNNAR OG MEYJARINNAR — FYRSTA FYRIRHEITIÐ OG UPPFYLINGIN

F1. Genesis 3:15 ↗ *read this in your Bible*

MILLI SÆÐIS ÞÍNS OG SÆÐIS HENNAR → ÞAÐ SKAL MERJA HÖFUÐ ÞITT, OG ÞÚ SKALT MERJA HÆL ÞESS.

(Mínar persónulegu hugsanir: Guð talaði Fyrstu Mósebók 3:15 til höggormsins í garðinum, þegar syndin kom inn í heiminn. Fyrsta Mósebók 3:15 er fyrsta fyrirheitið um frelsara í allri Biblíunni. Takið eftir hvers sæði þetta vers nefnir: Í gegnum restina af Ritningunni er ættarslóðin rakin í gegnum karlmennina. Dæmi eru sæði Abrahams og sæði Davíðs. Hér, í eitt skipti, í upphafinu sjálfu, er ættarslóðin sem nefnd er sæði KONUNNAR. Takið einnig eftir sárunum tveimur í þessu versi, sem eru ekki jafn stór: Hællinn á sæði konunnar verður marinn. Höfuð höggormsins verður sundurmarið.)

F2. Galatabréfið 4:4 En þegar rétti tíminn kom, sem Guð hafði ákveðið, þá sendi hann son sinn. Hann fæddist af konu sem Gyðingur og varð að lúta öllum lögum Gyðinga (5) til að kaupa okkur frelsi, okkur sem voru þrælar laganna, svo að hann gæti ættleitt okkur – gert okkur að börnum sínum.

GUÐ SENDI SON SINN, FÆDDAN AF KONU → TIL AÐ FRELSA ÞÁ SEM VORU UNDIR LÖGMÁLINU.

(Mínar persónulegu hugsanir: Galatabréfið 4:4 segir að Guð HAFI SENT son sinn. Galatabréfið 4:4 segir svo að sonurinn hafi verið FÆDDUR AF KONU. Sendingin er nefnd fyrst í setningunni. Fæðingin er nefnd önnur í setningunni. Þessi röð skiptir máli. Manneskja er ekki send frá stað nema sú manneskja hafi þegar verið til á þeim stað.)

ÖNNUR SÝN, SAMA ATBURÐARRÁS — táknið sem lofað var, og táknið sem veitt var

Isaiah 7:14 ↗ *read this in your Bible*

MÆRIN SKAL ÞUNGUÐ VERÐA OG SON FÆÐA, OG HÚN SKAL NEFNA HANN IMMANÚEL.

Matteus 1:18 Aðdragandinn að fæðingu Jesú var á þessa leið: María móðir hans var trúlofuð Jósef. Hún varð þunguð af völdum heilags anda meðan hún var enn ósnortin mey. (19) Jósef, unnusti hennar, sem var mjög sómakær maður, ákvað þá að slíta trúlofuninni í kyrrþey, því að hann vildi ekki valda henni opinberri smán. (20) Eitt sinn er hann var að íhuga þetta á andvökunóttu, sofnaði hann og dreymdi að engill stóð hjá honum og sagði: „Jósef, sonur Davíðs, hikaðu ekki við að kvænast Maríu, því að barnið sem hún gengur með, er getið af heilögum anda. (21) Hún mun eignast son, og þú skalt láta hann heita Jesú (sem þýðir Guð frelsar), því að hann mun frelsa þjóð sína frá syndum hennar. (22) Þannig mun rætast það sem spámaður Guðs sagði: (23) „Takið eftir! Meyjan mun þunguð verða! Hún mun fæða son og hann verða kallaður „Immanúel“ (en það þýðir Guð er með okkur)“.

ÞÚ SKALT NEFNA HANN JESÚ, ÞVÍ AÐ HANN MUN FRELSA LÝÐ SINN FRÁ SYNDUM ÞEIRRA → ÞEIR MUNU NEFNA HANN IMMANÚEL, SEM ÞÝTT ER: GUÐ MEÐ OSS.

(Mínar persónulegu hugsanir: Munurinn á þessum tveimur frásögnum er kennslan sjálf. Jesaja 7:14 segir að HÚN skuli nefna barnið Immanúel. Matteus 1:23 segir að ÞEIR skuli nefna barnið Immanúel. Í frásögn Jesaja nefnir ein móðir barnið sitt. Í frásögn Matteusar nefna allir Jesú. Matteus gerir einnig eitthvað sem enginn lesandi þarf að giska á. Matteus stoppar og þýðir nafnið fyrir lesandann, innan sjálfs texta Matteusarguðspjalls. Enginn lesandi á nokkurri öld getur misskilið hvað nafnið Immanúel merkir. Immanúel merkir Guð með oss. Matteus segir heldur ekki að fæðing Jesú hafi

einungis minnt Matteus á spádóm Jesaja. Matteus segir að allt þetta hafi verið GERT svo að spádómur Jesaja mætti RÆTAST.)

F3. Lúkas 1:31 Innan skamms munt þú verða barnshafandi og eignast dreng, sem þú skalt nefna Jesú. (32) Hann mun verða mikill og kallast sonur Guðs. Drottinn Guð mun gefa honum háseti Davíðs konungs, ættföður hans (33) og hann mun ríkja yfir Ísrael að eilífu. Á ríki hans mun enginn endir verða! (34) „Hvernig má það vera?“ spurði María, „ég hef ekki karlmanns kennt.“ (35) Engillinn svaraði: „Heilagur andi mun koma yfir þig og kraftur Guðs mun umlykja þig, barnið þitt verður því heilagt sonur Guðs.

HVERNIG MÁ ÞETTA VERÐA, ÞAR EÐ ÉG HEF EKKI KARLMANNS KENNT? → ÞAÐ HEILAGA SEM FÆÐAST MUN AF ÞÉR SKAL KALLAST SONUR GUÐS.

(Persónulegar hugleiðingar mínar: Spurning Maríu í Lúkas 1:34 er skynsöm spurning, og fólk spyr hennar enn í dag. Svarið sem hún fær er ekki rökfærsla. Það er tilkynning um það sem Guð er í þann veginn að gera. Athugið hásetið sem nefnt er í Lúkas 1:32: „háseti Davíðs föður hans.“ Það er sama háseti og Jesaja 9:7 sagði að barnið myndi sitja í, og sama konungshúsið sem Davíðssálmur 110 var skrifaður um.)

G. ORÐIÐ HOLDI KLÆTT — OG HVERNIG MAÐUR FINNUR HANN Í RAUN

G1. Jóhannes 1:1 Í upphafi, áður en nokkuð varð til, var Kristur hjá Guði. **[G3056 logos ■]** (2) Hann hefur verið frá upphafi og sjálfur er hann Guð. (3) Allt var skapað vegna hans og án hans varð ekkert til sem til er orðið. (4) Í honum er eilíft líf, og þetta líf er ljós fyrir alla menn.

Í UPPHAFI VAR ORÐIÐ + ORÐIÐ VAR MEÐ GUÐI + ORÐIÐ VAR GUÐ → ALLIR HLUTIR URÐU FYRIR HANN.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Jóhannes 1:1 setur fram þrjár fullyrðingar í einni línu. Sérhver þessara þriggja fullyrðinga er nauðsynleg. Fyrsta fullyrðingin er „Orðið var í upphafi.“ Orðið, sem er heiti á syni Guðs áður en hann tók á sig mannlegan líkama, átti sér engan upphafspunkt. Önnur fullyrðingin er „Orðið var hjá Guði.“ Orðið er ekki einfaldlega annað heiti á Guði föðurnum, því að persóna getur ekki verið hjá sjálfri sér. Þriðja fullyrðingin er „Orðið var Guð.“ Orðið er ekki lægra sett vera sem stendur við hlið Guðs. Ef einhverri af þessum þremur fullyrðingum er sleppt verður útkoman önnur setning en sú sem Jóhannes ritaði.)

G2. Jóhannes 1:14 Kristur fæddist sem maður og bjó hér á jörðinni meðal okkar, fullur náðar og sannleika. Við sáum dýrð hans – dýrð eingetins sonar hins himneska föður. **[G4637 skenoo ■]**

ORÐIÐ VARÐ HOLD + BJÓ MEÐ OSS → VÉR SÁUM DÝRÐ ÞESS, DÝRÐ SEM EINGETINS SONAR FRÁ FÖÐUR.

ÖNNUR SJÓNARHORN, SAMA SENAN — tjaldið í eyðimörkinni og tjaldbúð líkamans

Exodus 25:8 ↗ *read this in your Bible*

LÁTIÐ ÞÁ GJÖRA MÉR HELGIDÓM → ÞVÍ AÐ ÉG VIL BÚA MEÐAL ÞEIRRA.

Jóhannes 1:14 Kristur fæddist sem maður og bjó hér á jörðinni meðal okkar, fullur náðar og sannleika. Við sáum dýrð hans – dýrð eingetins sonar hins himneska föður.

ORÐIÐ VARÐ HOLD + BJÓ MEÐAL OSS.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Gríska orðið sem Jóhannes notar fyrir „bjó“ í Jóhannesi 1:14 er skenoo (G4637). Skenoo þýðir að slá upp tjaldi og búa í því tjaldi. Til forna sagði Guð Ísraelsþjóðinni að reisa tjald svo að Guð gæti búið meðal þeirra, og þau smíðuðu það úr skinnnum, viði og gulli (2. Mósebók 25:8). Í Jóhannesi 1:14 kemur sama myndin fram aftur; en tjaldið er mannlíkami. Tjaldið í eyðimörkinni var fyrirmynd sannleikans sem Jóhannes lýsir, og benti fram til líkama Jesú Krists. Nýja testamentið kallar þetta tjald skugga, mynd sem bendir til Jesú Krists, en aðeins eftir að það hefur opinberað það sem skugginn benti til. Jóhannes segir þetta skýrt í Jóhannesi 1:14.)

G3. Kólossubrésið 1:15 Kristur er sýnileg mynd hins ósýnilega Guðs. Hann var til áður en Guð skapaði heiminn. (16) Það var reyndar hans vegna sem allt var skapað á himni og jörðu, bæði það sem sést og einnig hið ósýnilega – hinn andlegi heimur með tignum sínum og völdum. Krists vegna varð allt þetta til, honum til dýrðar og þjónustu. (17) Hann var á undan öllu öðru og það er hans kraftur sem viðheldur því. **FYRIR HANN VORU ALLIR HLUTIR SKAÐIR + HANN ER Á UNÐAN ÖLLU → FYRIR HANN STANDA ALLIR HLUTIR.**

G4. Kólossubrésið 2:9 Í Kristi sjáum við Guð holdi klæddan og í honum einum er hina sönnu visku og þekkingu að finna. (10) Þegar þið lifið með Kristi, þá hafið þið allt sem þið þarfnist, því þá eruð þið í

samfélagi við sjálfan Guð. Kristur er æðstur allra valdhafa og öll máttarverk eru honum undirgefin.

Í HONUM BÝR ÖLL FYLLING GUÐDÓMSINS LÍKAMLEGA → ÞÉR ERUÐ FULLKOMNAÐIR Í HONUM.

G5. HVERNIG ÞÚ FINNUR HANN — HANN SAGÐI OKKUR HVAR ÁTTI AÐ LEITA

Jóhannes 5:39 Þið rannsakið Gamla testamentið, því að þið álítið að það gefi ykkur eilíft líf, en svo vitið þið ekki að það vitnar um mig! (40) Hvers vegna viljið þið ekki koma til mín, svo að ég geti gefið ykkur eilíft líf?

ÞIÐ RANNSAKIÐ GAMLA TESTAMENTIÐ → EN SVO VITIÐ ÞIÐ EKKI AÐ ÞAÐ VITNAR UM MIG.

(Persónulegar hugleiðingar mínar: Jesús sagði þetta í Jóhannesi 5:39-40 við menn sem þekktu Ritninguna betur en nánast nokkur annar sem þá var á lífi. Þeir gátu farið með hana utanbókar. Jesús sagði þeim að öll Ritningin sem þeir höfðu lært utan að benti á hann, og að þeir myndu samt ekki koma til hans til að öðlast líf. Að þekkja orð Ritningarinnar er ekki það sama og að þekkja persónuna sem orðin fjalla um. Það er enginn annar staður til að leita lífsins. Jesús sagði ekki að rannsaka tilfinningar sínar. Hann sagði að rannsaka ritningarnar.)

G6. Lúkas 24:25 Þá sagði Jesús: „Æ, skelfing eruð þið heimskir og tregir! Hvers vegna eigið þið svona erfitt með að trúa því sem Biblían segir? (26) Sögðu spámennirnir það ekki greinilega fyrir að Kristur yrði að þjáast á þennan hátt, áður en hann gengi inn í dýrð sína?“ (27) Síðan vitnaði Jesús í hvert spámannaritið á fætur öðru. Hann byrjaði á fyrstu Mósebók og svo áfram í gegnum Gamla testamentið og útskýrði fyrir þeim hvað þar væri sagt um hann sjálfan.

BYRJAÐI Á MÓSE OG ÖLLUM SPÁMÖNNUNUM → HANN ÚTLAGÐI FYRIR ÞEIM Í ÖLLUM RITNINGUNUM ÞAÐ SEM UM HANN VAR SKRIFAÐ.

G7. Lúkas 24:32 Þeir tóku að ræða saman um hve vel þeim hefði liðið meðan hann talaði við þá úti á veginum og útskýrði fyrir þeim Biblíuna.

BRANN EKKI HJARTA VORT INNRA MEÐ OSS, ÞÁ ER HANN LAUK UPP FYRIR OSS RITNINGUNUM?

G8. Lúkas 24:44 Hann sagði: „Munið þið ekki að þegar ég var með ykkur, þá sagði ég ykkur að allt, sem skrifað væri um mig af Móse, spámönnunum og í Sálmunum, yrði að rætast.“ (45) Síðan opnaði hann hjörtu þeirra til að þeir gætu skilið þessa staði í Biblíunni

ALLT VERÐUR AÐ RÆTAST, SEM RITAÐ ER Í LÖGMÁLI MÓSE OG SPÁMÖNNUNUM OG SÁLMUNUM UM MIG → ÞÁ LAUK HANN UPP HUGSKOTI ÞEIRRA.

(Mínar persónulegu hugsanir: Lúkas 24:44-45 gefur svarið við spurningunni sem þessi rannsókn í heild sinni er að spyrja. Þetta svar kemur af munni Jesú, eftir að Jesús reis upp frá gröfinni. Jesús nefndi þrjá hluta Gamla testamentisins: lögmál Móse, spámennina og sálmana. Þessir þrír hlutar samanlagt eru allt Gamla testamentið. Jesús sagði að allt Gamla testamentið hefði í sér hluti um hann. Jesús sagði ekki að aðeins hluti Gamla testamentisins hefði í sér hluti um hann. Jesús gerði síðan tvennt aðskilið fyrir lærisveinana. Jesús opnaði RITNINGARNAR fyrir lærisveinunum. Jesús opnaði SKILNING lærisveinanna. Manneskja þarf bæði þessi atriði. Manneskja getur haldið alla Biblíuna í höndum sér og samt þurft að Jesús opni augu þeirrar manneskju til að sjá Jesú í Biblíunni. Lestu Biblíuna. Biddu Jesú að opna Biblíuna fyrir þér. Haltu áfram að lesa Biblíuna.)

G9. I. Jóhannesarbréf 1:1 Kristur hefur verið til frá upphafi. Ég hef séð hann með eigin augum og heyrð hann tala. Ég hef líka snert hann með höndum mínum og ég veit að hann hefur flutt okkur boðskap Guðs um lífið. (2) Hann er lífið frá Guði og hann hefur birst okkur. Það er sannleikur að við höfum séð hann. Ég er að tala um Krist, hann sem er eilífa lífið. Í upphafi var hann hjá föðurnum, en síðan fengum við að sjá hann. (3) Og það, sem við sáum og heyrðum, segjum við ykkur, svo að þið getið átt samfélag við okkur og tekið þátt í þeirri gleði sem við eigum með föðurnum og syni hans, Jesú Kristi.

HEYRT + SÉÐ MEÐ AUGUM VORUM + ÁHORFT + HENDUR VORAR ÞREIFAÐ Á → ÞAÐ EILÍFA LÍF, SEM VAR HJÁ FÖÐURNUM, OG VARÐ OSS BIRT.

(Mínar persónulegu hugsanir: Jóhannes telur upp skilningarvitin af ásettu ráði í 1. Jóhannesarbréfi 1:1: heyrt, séð, virt vandlega fyrir sér og þreifað með höndum okkar. Jóhannes er ekki að lýsa tilfinningu eða hugmynd. Jóhannes er að lýsa manneskju sem hann borðaði máltíðir með. Í sömu setningu kallar Jóhannes þessa manneskju „þetta eilífa líf, sem var hjá föðurnum.“ Sú manneskja sem postularnir þreifuðu með höndum sínum er sama manneskjan og var hjá föðurnum fyrir upphafið. Það er öll fullyrðing 1. Jóhannesarbréfs 1:1-3. Jóhannes segir að hann sé vitni að þessari fullyrðingu, ekki kenningasmiður um hana.)

H. AF HVERJU DAUÐINN VARÐ AÐ VERA SVO — BRÚIN TIL BAKA TIL GUÐS

H1. VANDAMÁLID, SETT FRAM Á EINFALÐAN HÁTT

Isaiah 59:2 ↗ *read this in your Bible*

MISGJÖRÐIR YÐAR HAFA AÐSKILIÐ YÐUR OG GUÐ YÐAR.

Rómverjabréfið 3:23 Allir hafa syndgað – óhlýðnast Guði og skortir dýrð hans

ALLIR HAFU SYNDGAÐ – ÓHLÝÐNAST GUÐI OG SKORTIR DÝRÐ HANS.

H2. HVERS VEGNA BLÓÐ, OG EKKI EITTHVAÐ AUÐVELDARA

Hebreabréfið 9:22 Það má með sanni segja, að nálega allt sem tilheyrði gamla sáttmálanum, hafi verið helgað með því að stökkva á það blóði, því að ekki fæst fyrirgefning án úthellingar blóðs.

[G859 aphesis ■]

ÞVÍ AÐ EKKI FÆST FYRIRGEFNING ÁN ÚTHELLINGAR BLÓÐS.

Leviticus 17:11 ↗ *read this in your Bible*

LÍF HOLDSINS ER Í BLÓÐINU → ÞAÐ ER BLÓÐIÐ SEM VEITIR FRIÐÞÆGINGU FYRIR SÁLINA.

Hebreabréfið 10:4 Það er útilokað að blóð nauta og geita geti hreinsað burt syndir nokkurs manns.

ÞAÐ ER ÚTILOKAÐ AÐ BLÓÐ NAUTA OG GEITA GETI HREINSAÐ BURT SYNDIR NOKKURS MANNS.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Leggið þessi þrjú vers saman og allt hið forna fórnarkerfi útskýrir sig sjálft. Lífið er í blóðinu. Syndin kostar líf. Á fornöld veittu dýrafórnir friðþægingu (tímabundna hulu yfir synd sem endurreisti stöðu manns frammi fyrir Guði) dag eftir dag, öldum saman. Hebreabréfið segir berum orðum að dýrafórnir gætu aldrei numið synd á brott. Til hvers voru þá allar þessar fórnir? Þær héldu skuld syndarinnar sýnilega ógreiddri. Þær voru löng, endurtekin, dagleg áminning um að líf væri í skuld, og þær héldu þeirri áminningu við þar til hinn eini dauði kæmi sem gæti greitt skuld syndarinnar að fullu.)

H3. HVE LANGT NIÐUR HANN KOM

Filippíbréfið 2:5 Hafið sama huga og Jesús Kristur hafði. (6) Þótt hann væri Guð, þá krafðist hann þess ekki að fá að halda rétti sínum sem Guð (7) heldur lagði til hliðar mátt sinn og dýrð, varð maður og gekk um sem þjónn. (8) En auðmýkingu hans var ekki þar með lokið. Hann gekk svo langt að deyja á krossi, eins og glæpamaður.

HANN VAR Í GUÐS MYND → TÓK Á SIG ÞJÓNS MYND → HLÝÐINN ALLT TIL DAUÐA, JÁ, DAUÐANS Á KROSSI.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Taktu eftir röð niðurstigsins í Filippíbréfinu 2:6-8. Jesús var í mynd Guðs. Jesús var tæmdur af mannorði. Jesús tók á sig mynd þjóns. Jesús tók á sig líkingu manna. Jesús gerðist auðmjúkur. Jesús gerðist hlýðinn. Jesús dó. Páll bætti síðan við tveimur orðum sem setningin þurfti ekki nauðsynlega á að halda: „já, dauðann á krossi.“ Það var ekki nóg fyrir Pál að segja einfaldlega að Jesús hefði dáið. Hin sérstaka aðferð dauða Jesú er hluti af boðskap Páls.)

H4. HVAD ÞAÐ KOSTAÐI HANN Í RAUN — SAGT FYRIRFRAM, OG SAGT AFTUR SÍÐAR

Isaiah 50:6 ↗ *read this in your Bible*

ÉG GAF BAK MITT ÞEIM SEM SLÓGU → ÉG DULDI EKKI ANDLIT MITT FYRIR HÁÐUNG OG HRÆKINGUM.

Sálmarnir 22:17–22:19 (KJV 22:16-18) Hópur illvirkja hefur umkringgt mig. Eins og hundar slá þeir hring um mig. Hendur mínar og fætur hafa þeir gegnumstungið. (17) Ég get talið öll mín bein. Þeir stara á mig og senda mér háðsglósur. (18) Þeir skipta á milli sín klæðum mínum og varpa hlutkesti um kyrtil minn.

ÞEIR STUNGU HENDUR MÍNAR OG FÆTUR → ÞEIR SKIPTA KLÆÐUM MÍNUM MEÐ SÉR OG VARPA HLUTKESTI UM KYRTIL MINN.

Matteus 27:35 Eftir að hermennirnir höfðu krossfest Jesú vörpuðu þeir hlutkesti um fót hans

ÞEIR KROSSFESTU HANN OG SKIPTU KLÆÐUM HANS MILLI SÍN, VARPANDI HLUTKESTI → SVO AÐ ÞAÐ RÆTTIST.

Jóhannes 19:34 Einn hermanna stakk spjóti í síðu Jesú og rann þá út blóð og vatn.

SPJÓTI VAR STUNGIÐ Í SÍÐU HANS → OG ÞEGAR SEIG ÚT BLÓÐ OG VATN.

(Persónulegar hugleiðingar mínar: Davíð skrifaði um stungnar hendur og fætur í Sálmi 22. Davíð skrifaði um hermenn sem skiptu klæðum á milli sín í Sálmi 22. Davíð skrifaði þetta þúsund árum áður en nokkur í Ísrael hafði séð krossfestingu. Davíð var ekki að lýsa neinu sem hafði komið fyrir hann persónulega. Matteus skrifaði öldum síðar, eftir að krossfesting Jesú hafði átt sér stað. Matteus skrifar að hermennirnir hafi gert nákvæmlega það sem Sálmur 22 lýsti. Matteus tilgreinir ástæðu þess að hermennirnir gerðu þetta: „til þess að það rættist.“ Lesið frásagnirnar tvær saman. Davíð skrifaði frásögn sína horfandi fram í tímann, án nokkurrar leiðar til að vita að krossfestingin myndi eiga sér stað. Matteus skrifaði frásögn sína horfandi til baka á krossfestinguna, án nokkurrar leiðar til að neita því að krossfestingin hefði átt sér stað.)

H5. TIL HVERS DAUÐINN VAR — BRÚ, EKKI HARMLEIKUR

Rómverjabréfið 5:8 En Guð sýndi okkur takmarkalausan kærleika sinn, er hann sendi Krist í dauðann fyrir okkur meðan við vorum enn fjötruð í synd og aðskilin frá honum. **[G2644 katallasso ■]** (9) Allt þetta gerði Kristur fyrir okkur syndarana með dauða sínum og hversu miklu meira skyldi hann þá ekki vilja gera fyrir okkur nú, eftir að hann hefur sýknað okkur? Nú vill hann forða okkur undan dómi Guðs sem er í vændum. (10) Við vorum óvinir Guðs, en fyrst hann, þrátt fyrir það, leiddi okkur aftur til sín fyrir dauða sonar síns, hvílíka blessun hlýtur hann þá ekki að hafa búið okkur nú, eftir að við erum orðnir vinir hans?

MEÐAN VÉR VORUM ENN SYNDARAR, DÓ KRISTUR FYRIR OSS → VÉR URÐUM SÁTTIR VIÐ GUÐ FYRIR DAUÐA SONAR HANS.

II. Korintubréf 5:18 Allt þetta nýja er frá Guði, sem leiddi okkur aftur til sín með því sem Kristur Jesús gerði. Því næst veitti Guð okkur þau forréttindi að fá að hvetja alla menn til að koma og sættast við hann. **[G2643 katallage ■]** (19) Guð sætti heiminn við sig í Kristi og hann ákærir mennina ekki lengur fyrir syndir þeirra, heldur fyrirgefur þeim. Þennan stórkostlega boðskap hefur hann falið okkur að flytja öllum mönnum. (20) Við erum erindrekar Krists. Við biðjum í Krists stað: Sættist við Guð! (21) Guð lagði syndir okkar á Krist, sem var syndlaus, en í staðinn jós hann kærleika sínum yfir okkur.

GUÐ VAR Í KRISTI OG SÆTTI HEIMINN VIÐ SIG → HANN GERÐI ÞANN, SEM EKKI VISSI AF SYND, AÐ SYND FYRIR OKKUR.

I. Tímóteusarbréf 2:5 En sannleikurinn er þessi: Það er aðeins til einn Guð og sá sem vísar mönnunum veginn til hans er maðurinn Jesús Kristur (6) – þess vegna gaf hann líf sitt í dauðann fyrir mannkynið. Þetta er boðskapurinn, sem Guð flutti heiminum, þegar rétti tíminn kom.

EINN GUÐ + EINN MEÐALGÖNGUMAÐUR MILLI GUÐS OG MANNA, MAÐURINN KRISTUR JESÚS.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Meðalgangari (sá sem stendur á milli tveggja aðskilinna aðila til að sameina þá tvo aðila að nýju) verður að tilheyra báðum aðilum fullkomlega, annars getur hann ekki þjónað sem meðalgangari. Lítum á hvað 1. Tímóteusarbréf 2:5 segir að meðalgangarinn sé: „maðurinn Kristur Jesús.“ Hann verður að vera maður, annars getur hann ekki staðið þar sem mannfólk stendur og dáið mannlegum dauða. Lítum nú á hvað 2. Korintubréf 5:19 segir að hafi verið sannleikur innan þess dauða: „Guð var í Kristi.“ Og hann verður að vera Guð, annars er dauði hans aðeins einn maður í viðbót sem deyr, og veitir engum hjálpræði (frelsun frá synd og hegningu syndarinnar). Þess vegna er svarið við „hver er Jesús“ ekki aukaspurning fyrir fræðimenn eina. Öll kenningin um hjálpræðið byggist á því.)

H6. HÖGGORMURINN Á STÖNGINNI — GÖMUL MYND SEM HANN HEIMFÆRÐI Á SJÁLFAN SIG

Numbers 21:8 ↗ *read this in your Bible*

HVER SEM BITINN ER, SKAL LIFA, ER HANN LÍTUR Á HANA.

ÖNNUR SÝN, SAMA SENAN — stöngin í eyðimörkinni og krossinn á hæðinni

Jóhannes 3:14 Móse reisti eirorminn upp á stöng í eyðimörkinni og þannig mun mér einnig verða lyft upp (15) svo að allir sem á mig trúa, eignist eilíft líf. (16) Því að svo elskaði Guð heiminn að hann gaf einkason sinn til þess að hver sem trúir á hann glatist ekki, heldur eignist eilíft líf. (17) Guð sendi ekki son sinn til jarðarinnar til að dæma heiminn, heldur til að frelsa hann.

EINS OG MÓSE HÓF UPP HÖGGORMINN Í EYÐIMÖRKINNI, ÞANNIG Á MANNSSONURINN AÐ VERÐA UPP HAFINN → HVER SEM Á HANN TRÚIR SKAL EKKI GLATAST.

(Mínar eigin hugleiðingar: Þessi tengsl milli 4. Mósebókar 21 og Jóhannesar 3 eru ekki tengsl sem þessi biblíufræðsla fann upp. Jesús benti sjálfur á þessi tengsl beint og opinskátt, um sína eigin sjálfsmynd. Fólki sem var að deyja í eyðimörkinni var ekki sagt að bæta sig, að vera hugrækt, eða að vinna sér inn lækningu. Því var sagt að LÍTA á það sem Guð hafði

hafið upp á staurnum. Þeir sem litu, lifðu. Höldum nú þessum tveimur atburðum saman og athugum hið undarlega atriði. Eirslangan sem hafin var upp á staurnum var í laginu eins og það sem var að drepa fólkið sem leit á hana. Páll setur fram svipaðan undarlegan sannleik um krossinn, og segir að Jesús hafi verið GERÐUR að synd fyrir okkur, þó hann vissi ekki af synd (2. Korintubréf 5:21). Lækningin var hafin upp í sama formi og bölvunin.)

I. FAÐIRINN SJÁLFUR KALLAR SONINN „GUÐ“ OG „DROTTINN“

I1. Hebreabréfið 1:1 Fyrr á tímum talaði Guð með ýmsu móti til forfeðra okkar fyrir milligöngu spámannanna (til dæmis í sýnum, draumum eða jafnvel augliti til auglitis) og sagði þeim þannig smátt og smátt frá fyrirætlunum sínum. (2) Á okkar dögum hefur hann hins vegar talað til okkar með tungu sonar síns, sem hann hefur gefið alla hluti. Sonarins vegna skapaði hann heiminn og allt sem í honum er. (3) Sonur Guðs endurspeglar dýrð Guðs og allt, sem sonurinn er og gerir, ber þess vitni að hann er Guð. Hann ríkir yfir alheimi með orðum sínum. Hann er sá sem dó til að hreinsa okkur og sýkna af ákæru syndarinnar og settist síðan í hið æðsta heiðurssæti við hlið Guðs almáttugs á himnum.

HANN HEFUR TALAD TIL VOR Í SYNI SÍNUM + FYRIR HANN GJÖRÐI HANN OG HEIMANA → LJÓMI DÝRÐAR HANS OG ÍMYND VERU HANS.

I2. Hebreabréfið 1:5 ↗ *read this in your Bible*

VIÐ HVERN AF ENGLUNUM SAGÐI HANN NOKKURN TÍMA: ÞÚ ERT SONUR MINN? → LÁTID ALLA ENGLA GUÐS TILBIÐJA HANN.

(Mínar persónulegu hugsanir: Allur fyrsti kafli Hebreabréfsins byggir upp eina langa röksemdafærslu. Röksemdin er sú að Sonurinn er ekki engill og hefur aldrei verið engill. Þetta atriði er þess virði að taka eftir í rannsókn sem hefur nýlengið að eyða mörgum blaðsíðum í persónu sem kölluð er „engill Drottins“. Hebreska orðið malak nefnir erindi. Sonur Guðs sjálfs fór það erindi á tímum í Gamla testamentinu. En höfundur Hebreabréfsins leyfir engum að flokka Soninn meðal hinna skapuðu engla. Englunum er sagt að tilbiðja Soninn.)

I3. Hebreabréfið 1:8 en um son sinn segir hann: „Ríki þitt, ó Guð, mun standa að eilífu og tilskipanir þínar eru góðar og réttlátar. (9) Guð, þú elskar réttlætið en hatar ranglætið, þess vegna hefur Guð þinn veitt þér meiri gleði en nokkrum öðrum.“ (10) Guð kallaði hann einnig „Drottin“ og sagði: „Drottinn, í upphafi skapaðir þú jörðina og himnarnir eru verk handa þinna. (11) Þeir munu leysast upp og hverfa, en þú verður áfram. Þeir munu slitna eins og gömul flík (12) sem þú dag einn leggur frá þér og færð þér nýja. Sjálfur munt þú aldrei breytast og ævi þín engan endi taka.“

EN UM SONINN SEGIR HANN: HÁSÆTI ÞITT, Ó GUÐ, STENDUR UM ALDIR ALDA → ÞÚ, DROTTINN, HEFUR Í UPPHAFI GRUNDVALLAD JÖRÐINA.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Lesið fyrstu fimm orðin í Hebreabréfinu 1:8 aftur: „En til sonarins segir hann.“ Þetta er ekki skoðun höfundar Hebreabréfsins á Jesú. Þetta skráir Guð föðurinn tala beint til sonarins. Faðirinn kallar soninn „Guð,“ kallar soninn síðan „Drottin,“ og eignar syninum sköpun jarðarinnar og himnanna. Ef einhver vill halda því fram að sonurinn sé hvergi kallaður Guð í Ritningunni, þá verður þessi manneskja að taka á þessu versi, þar sem faðirinn kallar soninn Guð.)

ANNAÐ SJÓNARHORN, SAMA SENAN — söngur saminn fyrir konung, og faðirinn vitnar í hann fyrir syni sínum

Sálmarnir 45:7–45:8 (KJV 45:6-7) Hásæti þitt, ó Guð, stendur um eilífð. Réttlætið er sproti þinn. (7) Þú elskar hið góða hefur andstyggð á illsku. Því hefur Guð, þinn Guð, sveipað þig gleði sem engan annan.

HÁSÆTI ÞITT, Ó GUÐ, STENDUR UM EILÍFÐ → ÞVÍ HEFUR GUÐ, ÞINN GUÐ, SVEIPAÐ ÞIG GLEÐI SEM ENGAN ANNAN.

Sálmarnir 102:26–102:28 (KJV 102:25-27) Í upphafi lagðir þú undirstöður jarðarinnar og himnarnir eru verk handa þinna. (26) Þau munu hverfa en þú ert að eilífu. Þau fyrnast, líkt og slitin föt sem lögð eru til hliðar. (27) En þú ert hinn sami og ár þín taka aldrei enda.

Í UPPHAFI LAGÐIR ÞÚ GRUNN JARÐARINNAR → ÞÚ ERT SAMUR, OG ÁR ÞÍN TAKA EKKI ENDA.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Þetta er staður þar sem það gerir raunverulegt gagn að lesa tvo texta hlið við hlið. Sálmur 45 er brúðkaupssöngur. Sálmur 102 er bæn manns í nauðum. Í Sálm 102 er þessum orðum beint til Drottins, Guðs Ísraels, sem skapaði heiminn. Báðir sálmarnir voru skrifaðir öldum áður en Jesús fæddist í Betlehem. Hebreabréfið 1 vitnar í báða sálmana. Hebreabréfið 1 setur báða sálmana fram sem orð Guðs föðurins. Hebreabréfið 1 beitir báðum sálmunum á soninn. Taktu eftir smávægilegum mun í orðalagi milli upprunalegu sálmana og tilvitnananna í

Hebreabréfinu 1. Biblían felur ekki þennan smávægilega mun, og þessi ritskýring felur hann ekki heldur. Það sem breytist ekki milli sálmannna og Hebreabréfsins 1 er hver persónan er sem orðin fjalla um.)

J. DROTTINN SAGÐI VIÐ MINN DROTTIN — VERSIÐ SEM BATT ENDA Á DEILUNA

J1. Sálmannir 110:1 Guð sagði við minn Drottin – við Krist: „Þú skalt ráða og ríkja mér við hlið. Ég mun sigrá óvini þína og láta þá þjóna þér.“ **[H113 adown ■] [H3068 Jehovah ■]** (2) Guð hefur reist þér háseti í Jerúsalem og þaðan muntu drottna yfir óvinum þínum.

DROTTINN SAGÐI VIÐ MINN HERRA: SESTU MÉR TIL HÆGRI HANDAR → ÞAR TIL ÉG GJÖRI ÓVINI ÞÍNA AÐ FÓTSKÖR ÞÍNNI.

(Mínar eigin hugleiðingar: Þessi eina lína í Sálmi 110:1 hefur meiri merkingu en fyrsti lestur sýnir. Á ensku eru báðar orðin prentuð sem „Lord.“ Eina vísbendingin um muninn er hástafanotkunin. Fyrri orðið er prentað með hástöfum, LORD. Seinna orðið er ekki prentað með hástöfum. Undir enskunni eru þetta tvö mismunandi hebreask orð. Fyrri hebreaska orðið er sáttmálsnafn Guðs, Jehóva (H3068). Hástafrir í King James Version þýða alltaf að hebreaska orðið sem liggur að baki er Jehóva. Seinna hebreaska orðið er adown (H113), orð fyrir herra eða yfirvald. Formið af adown sem hér er notað lesist „minn Drottinn.“ Davíð, sem skrifar þennan sálm, skráir Guð tala til einhvers sem Davíð kallar sinn eigin Herra. Hugleiðið nú einfalda spurninguna. Davíð var konungur Ísraels. Hver var Herra hans? Svarið verður undarlegra þegar þú minnst þess að Guð hét því að Kristur myndi koma af eigin fjölskyldu Davíðs, kynslóðum síðar. Maður kallar venjulega ekki sitt eigið langalangabarn „minn Drottinn.“)

J2. HANN SPURÐI ÞÁ SJÁLFUR UM ÞETTA, OG ENGINN GAT SVARAÐ

Matteus 22:41 En nú spurði Jesús faríseana: (42) „Getið þið sagt mér hvers son Kristur er?“ „Sonur Davíðs,“ svöruðu þeir. (43) „Hvers vegna talar þá Davíð, knúinn af heilögum anda, um hann sem Drottin?“ spurði Jesús. „Var það ekki Davíð sem sagði: (44) „Guð sagði við minn Drottin: sittu mér til hægri handar uns ég hef lagt óvini þína að fótum þér.“ (45) Fyrst Davíð kallar hann „Drottin,“ hvernig getur hann þá verið sonur hans?“ (46) Þessu gátu þeir ekki svarað og eftir það þorði enginn að spyrja hann neins.

EF DAVÍÐ KALLAR HANN NÚ DROTTIN, HVERNIG ER HANN ÞÁ SONUR HANS? → OG ENGINN MAÐUR GAT SVARAÐ HONUM ORÐI.

(Mínar eigin hugleiðingar: Jesús sagði farísearnum ekki svarið við sinni eigin spurningu í Matteus 22:41-46. Hann spurði og lét hana óútskýrða. Hún er enn óútskýrð allt til þessa dags, og hún hefur enn aðeins eitt svar sem á við. Kristur er sonur Davíðs eftir holdinu, og herra Davíðs eftir því sem hann var áður en Davíð fæddist.)

J3. PÉTUR NOTAÐI SÖMU RITNINGARGREIN DAGINN SEM KIRKJAN VARÐ TIL

Postulasagan 2:32 Þarna var hann að tala um Jesú og við erum öll vitni að því að Jesús reis upp frá dauðum. (33) Nú situr hann í æðsta heiðurssæti á himnum við hlið Guðs. Faðirinn hafði lofað að gefa honum vald til að senda heilagan anda – og í dag hafið þið séð þetta loforð efnt. (34) Davíð var aldrei hafinn til himins. En hann sagði einnig: „Guð sagði við minn Drottin, það er að segja Krist: „Set þig hér í heiðurssætið við hlið mér (35) þar til ég hef gjörsigrað óvini þína.““ (36) Ég lýsi því hér með yfir við alla í Ísrael að Guð hefur gert þennan Jesú, sem þið krossfestuð, bæði að Drottni og Kristi.“

DAVÍÐ STEIG EKKI UPP TIL HIMNA → GUÐ HEFUR GJÖRT HANN BÆÐI AÐ DROTTNI OG KRISTI, ÞENNAN JESÚ, SEM ÞÉR KROSSFESTUÐ.

(Mínar persónulegu hugsanir: Rök Péturs í Postulasögunni 2:29-36 eru stutt. Rök Péturs þurfa enga slægð. Davíð skrifaði um einhvern sem sæti sér við hægri hönd Guðs. Davíð fór aldrei upp til að sitja við hægri hönd Guðs. Maður gæti farið og skoðað gróf Davíðs, segir Pétur nokkrum versum fyrr. Sálmurinn var því ekki um Davíð. Pétur nefnir síðan þann sem sálmurinn fjallaði um. Pétur nefnir þennan mann án nokkurrar mildunar: „þennan sama Jesú, sem þér krossfestuð.“ Pétur kallar þennan mann „bæði Drottin og Krist.“)

J4. SAMI SÁLMURINN SEGIR EITT ENN — OG HEBREABRÉFIÐ BYGGIR HEILA RÖKSEMDAFÆRSLU Á ÞVI

Sálmannir 110:4 Guð hefur unnið mér eið – og hann iðrast þess ekki – að þú ert prestur að eilífu að hætti Melkisedeks.

DROTTINN HEFUR SVARIÐ OG MUN EKKI IÐRAST ÞESS → ÞÚ ERT PRESTUR AÐ EILÍFU EFTIR RÖÐ MELKÍSEDEKS.

Hebreabréfið 5:5 Þess vegna tók Kristur sér ekki sjálfur þann heiður að verða æðsti prestur. Það var Guð, sem útnefndi hann. Guð sagði við hann: „Sonur minn, ég er faðir þinn.“ (6) Í annað sinn sagði Guð við hann: „Þú ert kjörinn til að vera prestur að eilífu og fá sömu tign og Melkisedek.“

ÞESS VEGNA TÓK KRISTUR SÉR EKKI SJÁLFUR ÞANN HEIÐUR AÐ VERÐA ÆÐSTI PRESTUR → „ÞÚ ERT KJÖRINN TIL AÐ VERA PRESTUR AÐ EILÍFU OG FÁ SÖMU TIGN OG MELKÍSEDEK.

Hebreabréfið 7:3 Melkisedek átti hvorki föður né móður og ættartala hans er ekki til. Ævi hans er bæði án upphafs og endis, en líf hans er sem líf Guðs sonar – hann er prestur að eilífu.

HVORKI UPPHAF DAGA NÉ ENDI LÍFS → HANN HELST PRESTUR UM ALDUR OG ÆVI.

Hebreabréfið 7:24 En Jesús lifir að eilífu og heldur áfram að vera prestur, þar verða engin mannaskipti. (25) Þess vegna getur hann fullkomlega frelsað alla, sem hans vegna ganga fram fyrir Guð, því að hann lifir ávallt á himni til að biðja fyrir þeim.

HANN VARIR AÐ EILÍFU OG HEFUR ÓBREYTTANLEGT PRESTDÆMI → HANN GETUR AÐ FULLU FRELSAÐ ÞÁ.

(Mínar persónulegu hugsanir: Einn stuttur sálmur inniheldur mikið. Sálmur 110 nefnir einhvern sem Davíð kallar Drottin sinn, sitjandi til hægri handar Guðs. Sálmur 110 nefnir konung sem ríkir frá Sion. Sálmur 110 nefnir prest að eilífu, af reglu eldri en prestdómi Ísraels, svarinn af Guði með eiði sem Guð mun ekki taka til baka. Í hinu forna Ísrael hélt lögmálið embætti konungs og embætti prests aðskildum. Manni var ekki leyfilegt að gegna báðum embættum samkvæmt því lögmáli. Sálmur 110 gefur einni persónu bæði embættin. Hebreabréfið eyðir nokkrum köflum í að útskýra hver sú persóna er.)

K. UPPRISINN FRÁ GRÖFINNI — OG LIFANDI Í ÞÉR

K1. STAÐREYNDIN SJÁLF, OG HVERNIG HÚN VAR FLUTT

I. Korintubréf 15:3 Ég sagði ykkur þegar frá byrjun, eins og mér hafði verið kennt, að Kristur dó vegna synda okkar – alveg eins og Biblían hafði sagt fyrir. (4) Hann var grafinn og reis á þriðja degi frá dauðum, eins og spámennirnir höfðu talað um.

KRISTUR DÓ FYRIR SYNDIR VORAR SAMKVÆMT RITNINGUNUM + HANN VAR GRAFINN + HANN REIS UPP Á ÞRIÐJA DEGI.

I. Korintubréf 15:20 Nei og aftur nei! Kristur er svo sannarlega upprisinn! Hann er hinn fyrsti allra þeirra sem eiga eftir að rísa upp frá dauðum.

KRISTUR ER UPPRISINN FRÁ DAUÐUM OG ORÐINN FRUMGRÓÐI ÞEIRRA SEM SOFNAÐIR ERU.

K2. HVAD UPPRISAN SANNAÐI UM HANN

Rómverjabréfið 1:3 Gleðiboðskapurinn er um son Guðs, Jesú Krist, Drottin okkar sem fæddist sem lítið barn af ætt Davíðs konungs. (4) Upprisa hans frá dauðum sýnir, svo ekki verður um villst, að hann er hinn voldugi sonur Guðs, gæddur sama heilaga eðli og sjálfur Guð.

KOMINN AF SÆÐI DAVÍÐS AÐ HOLDINU TIL → LÝSTUR SONUR GUÐS MEÐ KRAFTI, FYRIR UPPRISUNA FRÁ DAUÐUM.

(Mínar eigin hugleiðingar: Páll setur báða helminga svarsins fram í einni setningu aftur, í röð, í Rómverjabréfinu 1:3-4. Jesús kom af ætt Davíðs, í holdinu. Jesús var úrskurðaður sonur Guðs með krafti, með því að rísa upp úr gröfinni. Hver sem er getur haldið því fram að hann sé sonur Guðs. Aðeins Jesús hefur nokkru sinni fengið þá fullyrðingu sannaða með því að rísa upp frá dauðum.)

K3. GAMLA TESTAMENTIÐ SAGÐI ÞAÐ FYRST

Sálmarnir 16:10 Því að þú munt ekki skilja mig eftir meðal hinna dánu né leyfa að þinn elskaði rotni í gröfinni. (11) Þú hefur leyft mér að lifa og fagna. Ég mun njóta þeirrar miklu gleði að lifa með þér að eilífu!

ÞÚ MUNT EKKI SKILJA SÁL MÍNA EFTIR Í HELVÍTI → EKKI HELDUR LEYFA ÞÍNUM HEILAGA AÐ SJÁ SPILLINGU.

Postulasagan 2:29 Kæru vinir, hugleiðið þetta. Davíð var ekki að tala um sjálfan sig, þegar hann sagði þessi orð, því að hann dó og var grafinn og gróf hans er enn hér á meðal okkar. (30) En hann var spámaður og vissi að Guð hafði lofað því með órjúfanlegum eiði, að einn af afkomendum hans skyldi

verða Kristur og sitja í hásæti hans. (31) Davíð sá langt fram í tímann og sagði fyrir um upprisu Krists, að sál hans yrði ekki skilin eftir meðal hinna dáu og líkami hans myndi ekki heldur rotna.

DAVÍÐ ER BÆÐI DÁINN OG GRAFINN → HANN SÁ ÞETTA FYRIR OG TALAÐI UM UPPRISU KRISTS.

K4. OG NÚ — HANN LIFIR Í FÓLKINU SEM HANN FRELSAÐI

Rómverjabréfið 8:11 Ef nú andi Guðs, sem reisti Jesú upp frá dauðum, býr í ykkur, þá mun Guð síðar reisa líkama ykkar upp frá dauðum með krafti anda síns.

ANDI ÞESS, SEM UPPVAKTI JESÚ FRÁ DAUÐUM, BÚI Í YÐUR → HANN MUN OG LÍFGA YÐAR DAUÐLEGU LÍKAMI.

Galatabréfið 2:20 Þegar Kristur var krossfestur, var það vegna óhlýðni minnar og synda. Því er ég krossfestur með honum, sjálfur lifi ég ekki framar, heldur lifir Kristur í mér. Það líf sem ég lifi nú í líkamanum er byggt á trú minni á Guðs son, sem elskaði mig og dó í minn stað.

ÞEGAR KRISTUR VAR KROSSFESTUR → ÞVÍ ER ÉG KROSSFESTUR MEÐ HONUM, SJÁLFUR LIFI ÉG EKKI FRAMAR.

Kólossubréfið 1:27 ↗ *read this in your Bible*

ÞESSI LEYNDARDÓMUR = KRISTUR Í YÐUR, VON DÝRÐARINNAR.

Jóhannes 14:23 „Vegna þess að ég vil aðeins opinbera mig þeim sem elska mig og hlýða mér,“svaraði Jesús. Síðan bætti hann við: „Faðirinn mun einnig elska þá og við munum koma til þeirra og búa hjá þeim.

EF MAÐUR ELSKAR MIG, MUN HANN VARÐVEITA ORÐ MÍN → VIÐ MUNUM KOMA TIL HANS OG GJÖRA OKKUR BÚSTAÐ HJÁ HONUM.

(Mínar persónulegar hugsanir: Fylgdu allri línu þessarar rannsóknar til niðurstöðu hennar. Jesús var með föðurnum áður en nokkuð var skapað. Jesús birtist mönnum í Gamla testamentinu, og þeir menn lifðu. Jesús fæddist af konu í litlum bæ. Jesús var deyður á hæð, á tré, utan borgar. Jesús kom upp úr gröfinni. Biblían segir nú að Jesús lifi í fólki. Þessi niðurstaða er það sem þessi rannsókn hefur stefnt að allan tímann. Tilgangur þessarar rannsóknar var aldrei að vinna rökræðu um hver Jesús er. Tilgangur þessarar rannsóknar er að sá sem er allt þetta vill lifa inni í þér. Taktu einnig eftir Jóhannes 14:23: „vér munum koma.“ Fleirtölu-röddin sem opnaði Biblíuna í 1. Mósebók 1:26 er enn til staðar hér.)

L. HANN KEMUR AFTUR — OG VALIÐ SEM VARIR AÐ EILÍFU

L1. HANN KEMUR, OG SÉRHVERT AUGA MUN SJÁ HANN

Postulasagan 1:9 Og Jesús hafði ekki fyrr lokið þessum orðum sínum en hann var hafinn frá jörðu og hvarf í ský, en þeir stóðu einir eftir og störfu á eftir honum. (10) En er þeir störfu til himins og reyndu að koma auga á hann, stóðu skyndilega hjá þeim tveir menn í hvítum klæðum. (11) Þeir sögðu: „Hvers vegna standið þið hér og starið til himins? Jesús er farinn til himna! En dag einn mun hann koma aftur, og þá á sama hátt og hann fór.“

„HVERS VEGNA STANDIÐ ÞIÐ HÉR OG STARIÐ TIL HIMINS? JESÚS ER FARINN TIL HIMNA! EN DAG EINN MUN HANN KOMA AFTUR, OG ÞÁ Á SAMA HÁTT OG HANN FÓR.

Opinberun Jóhannesar 1:7 Sjá! Hann kemur í skýjunum og hvert auga mun sjá hann – jafnvel þeir, sem stungu hann. Þegar hann kemur munu þjóðirnar gráta af hryggð og skelfingu. Amen. Þannig mun það verða.

SÉRHVERT AUGA MUN SJÁ HANN, JAFNVEL ÞEIR SEM STUNGU HANN.

L2. II. Þessaloníkubréf 1:7 Því segi ég við ykkur sem illt þolið: Guð mun frelsa ykkur, og okkur, úr þessum þrengingum. Það verður þegar Drottinn Jesús kemur frá himnum ásamt sínum voldugu englum. **[G1557 ekdikesis ■]** (8) Hann kemur í logandi eldi og mun kveða upp dóm yfir þeim sem ekki þekkja Guð og þeim sem óhlýðnast fagnaðarerindi hans. (9) Þeir munu glatast og þeim refsað með eilífum aðskilnaði frá Drottni. Þeir munu ekki sjá dýrð hans og mátt (10) er hann birtist til að hljóta lof og tilbeiðslu allra þeirra sem á hann trúa, en þeirra á meðal verðið þið, því þið trúðuð vitnisburði okkar um hann.

Í LOGANDI ELDI, ER HANN HEFNIR ÞEIRRA, SEM ÞEKKJA EKKI GUÐ, OG SEM HLÝÐA EKKI FAGNAÐARERINDINU → ER HANN KEMUR TIL AÐ VEGSAMAST Í HEILÖGUM SÍNUM.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Lesið 2. Þessaloníkubréf 1:8 hægt og rólega. 2. Þessaloníkubréf 1:8 nefnir tvo hópa, ekki einn hóp. Fyrri hópurinn þekkir ekki Guð. Seinni hópurinn hlýðir ekki fagnaðarerindinu. Að þekkja og að hlýða eru nefnd saman í sömu vers. Athugið einnig 2. Þessaloníkubréf 1:10, sem er hluti af sömu setningu. Sama komu Jesú, sem er eldur fyrir einn hópinn, er dýrð fyrir hinn hópinn. Þetta er einn og sami atburðurinn. Hvorri hlið þess atburðar maður er á er ákveðið nú, ekki síðar.)

L3. Opinberun Jóhannesar 19:11 Síðan sá ég himininn opinn og hvítan hest standa þar. Sá sem á hestinum sat heitir „trúr og sannur“ og hann berst og refsar með réttvísi. (12) Augu hans eru sem eldslogar og á höfðinu ber hann margar kórónur. Nafn er á enni hans, en hann einn veit merkingu þess. (13) Föt hans eru blóði drifin og hann er nefndur „orð Guðs“.

SÁ SEM Á HONUM SAT VAR KALLAÐUR TRÚR OG SANNUR → NAFN HANS ER KALLAÐ ORÐ GUÐS.

Opinberun Jóhannesar 19:16 Á skikkju hans og mitti er skrifað nafn: KONUNGUR KONUNGA OG DROTTINN DROTTNA.

KONUNGUR KONUNGA OG DROTTINN DROTTNA.

(Mínar persónulegu hugsanir: Takið eftir einni lítilli setningu í Opinberunarbókinni 19:12. Jesús bar nafn sem enginn maður þekkti, en hann einn þekkti það nafn. Nöfnin sem þessi biblíunámsgrein FÆR birtast í sama kafla. Þau nöfn eru Trúr og sannur. Orð Guðs. Konungur konunga og Drottinn drottna.)

L4. BÆKURNAR OPNAÐAR

Opinberun Jóhannesar 20:11 Eftir þetta sá ég stórt, hvítt hásæti og þann sem í því sat. Jörðin og himinhvolfið hurfu fyrir augliti hans, svo að þau sáust ekki. (12) Síðan sá ég hina dauðu, bæði stóra og smáa, þar sem þeir stóðu frammi fyrir Guði. Bækurnar voru opnaðar, þar á meðal bók lífsins, og hinir dauðu voru dæmdir eftir því sem skráð var í bókunum, hver og einn eftir verkum sínum. (13) Höfin skiluðu aftur þeim sem þar voru geymdir og jörðin og undirheimarnir þeim sem þar voru. Hver og einn var dæmdur samkvæmt verkum sínum. (14) Síðan var dauðanum og hel varpað í eldsdíkíð. Þetta er hinn annar dauði: Eldsdíkíð. (15) Sérhverjum þeim, sem ekki fannst skráður í lífsins bók, var fleygt í eldsdíkíð.

BÆKURNAR VORU OPNAÐAR + ÖNNUR BÓK VAR OPNUÐ, SEM ER LÍFSINS BÓK → HVER SEM EKKI FANNST SKRIFAÐUR Í LÍFSINS BÓK VAR KASTAÐ Í ELDSDÍKÍÐ.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Tvenns konar bækur birtast við hásætið í Opinberunarbókinni 20:12. Önnur tegund bókar skráir það sem fólk gerði. Hin tegund bókar skráir nöfn, kölluð lífsins bók. Opinberunarbókin 20:12 segir ekki að nokkur hafi frelsast fyrir það sem skrifað var í bækur verkanna. Opinberunarbókin 20:15 segir að hið eina sem réð úrslitum hafi verið hvort nafn manns væri skrifað í lífsins bók.)

L5. VALIÐ, SAGT JAFN SKÝRT OG BIBLÍAN SEGIR NOKKURT ANNAÐ

Jóhannes 3:18 Sá sem trúir á hann verður ekki dæmdur. En sá sem ekki trúir, hefur sjálfur kallað yfir sig dóm og er þegar dæmdur fyrir að vilja ekki trúa syni Guðs.

SÁ SEM EKKI TRÚIR ER ÞEGAR DÆMDUR.

Jóhannes 3:36 Allir sem treysta honum – Guðssyninum – eignast eilíft líf, en þeir sem hvorki trúa honum né hlýða, munu aldrei sjá guðsríki heldur mun reiði Guðs hvíla yfir þeim.“

ALLIR SEM TREYSTA HONUM – GUÐSSYNNINUM – EIGNAST EILÍFT LÍF.

Rómverjabréfið 6:23 Laun syndarinnar eru dauði, en óverðskulduð gjöf Guðs til okkar er eilíft líf í Kristi Jesú, Drottni okkar og frelsara.

LAUN SYNDARINNAR ERU DAUÐI → EN ÓVERÐSKULDUÐ GJÖF GUÐS TIL OKKAR ER EILÍFT LÍF Í KRISTI JESÚ, DROTTNI OKKAR OG FRELSARA.

(Mínar persónulegu hugsanir: Rómverjabréfið 6:23 er meginversíð í þessari heilu rannsókn. Rómverjabréfið 6:23 er ein stutt setning með tveimur hlutum. Syndin krefst greiðslu, og sú greiðsla er dauði. Sú greiðsla er innt af hendi á einn af tveimur vegum. Annað hvort greiðir maðurinn þá greiðslu sjálfur; að eilífu, eða maðurinn tekur við því sem Jesús hefur þegar greitt, sem gjöf. Það er allt valið. Enginn sleppur við að taka þá ákvörðun, því að taka ekki ákvörðun er sama og að velja hina fyrri leið. Allt í þessari rannsókn, frá „gerum manninn“ í 1. Mósebók 1:26 allt til hásætisins í Opinberunarbókinni 20, hefur verið að byggja upp að þeirri einu ákvörðun. Það er enn tími til að taka þá ákvörðun. Jesús kallar enn.)

L6. Postulasagan 4:12 Hann er sá eini sem getur frelsað okkur frá syndinni og annað nafn er ekki til, sem menn geta ákallað sér til hjálpræðis.“

EKKI ER HJÁLPRÆÐIÐ Í NEINUM ÖÐRUM → EKKERT ANNAÐ NAFN ER MÖNNUM GEFIÐ UNDIR HIMNINUM, FYRIR HVERT VÉR EIGUM AÐ FRELSAST.

LOKAORÐ

Opinberun Jóhannesar 22:17 Andi Guðs og brúðurin segja: „Kom þú!“Komi sá, sem þyrstur er! Hver sem vill, komi og drekki lífsvatnið endurgjaldslaust.

ANDI GUÐS OG BRÚÐURIN SEGJA → KOMI OG DREKKI LÍFSVATNIÐ ENDURGJALDSLAUST.

Jóhannes 3:17 Guð sendi ekki son sinn til jarðarinnar til að dæma heiminn, heldur til að frelsa hann.

GUÐ SENDI EKKI SON SINN TIL JARÐARINNAR TIL AÐ DÆMA HEIMINN → HELDUR TIL AÐ FRELSA HANN.

(Mínar persónulegu hugleiðingar: Síðasta boðið í Biblíunni kostar ekkert og er í boði fyrir alla. Orðið sem notað er, er „hver sem.“ Það orð útilokar engan, af ásettu ráði. Það útilokar hvorki versta manninn sem les þessa biblíufræðslu né þann sem hefur þegar sagt nei árum saman. Jesús, sem er allt þetta, er sá sem segir Kom. Allt sem manneskja þarf að gera er að koma og taka lífsins vatn.)

ÆFINGARPRÓF

1. Mósebók 1:26 — Og Guð sagði: Gjörum manninn í vorri mynd:

- a) eftir líkingu vorri
- b) sjá, það var harla gott
- c) í mynd Guðs skapaði hann hann

2. Jesaja 7:14 — Sjá, mærin mun þunguð verða og son ala:

- a) og þú skalt láta hann heita JESÚ
- b) og hún mun láta hann heita Immanúel
- c) og þeir skulu kalla nafn hans Immanúel

3. Dómarabókin 13:22 — Og Manóa sagði við konu sína: Vér munum vissulega deyja:

- a) því að ég er maður með óhreinar varir
- b) því að staðurinn sem þú stendur á er heilög jörð
- c) af því að vér höfum séð Guð

4. Sálmur 110:1 — Drottinn sagði við minn Drottin: Set þig mér til hægri handar:

- a) uns ég gjöri óvini þína að fótскör þinni
- b) drottna þú mitt á meðal óvina þinna
- c) þangað til ég gjöri óvini þína að fótскör þinni

5. Hebreabréfið 1:8 — En um soninn segir hann: Hásæti þitt, Guð, stendur um aldir alda:

- a) veldissproti réttlætis er sproti ríkis þíns
- b) veldissproti ríkis þíns er réttlætis sproti
- c) og á hans herðum skal höfðingjadómurinn hvíla

6. 1. Mósebók 22:8 — Guð mun sjálfur sjá sér fyrir lambi til brennifórnar:

- a) og lagði það á Ísak son sinn
- b) svo gengu þeir báðir saman
- c) sjá eldinn og viðinn

7. 2. Þessaloníkubréf 1:9 — Þeir sem munu líða hegningu, eilífa glötun, fjarri augliti Drottins:

- a) og frá dýrð máttar hans
- b) sem er annar dauðinn
- c) og fyrir dýrð hátignar sinnar

LYKLI SVARANNA: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

VITNIN Á BAK VIÐ ÞETTA SVAR

Þetta svar byggist ekki á rödd eins höfundar. Móse, Jósúa, höfundur Dómarabókar, höfundur Kroníkubókanna og Davíð leggja allir sitt af mörkum til þess. Það gera Jesaja, Míka og Malakí líka. Það gera Matteus, Lúkas og Jóhannes líka. Pétur talar á hvítasunnudegi. Filippus talar á eyðimerkurvegi. Páll skrifar í átta bréfum. Höfundur Hebreabréfsins lýkur því. Það eru fimmtán raddir, í tuttugu og átta bókum Biblíunnar, frá fyrsta kafla 1. Mósebókar til síðasta kafla Opinberunarbókarinnar. Allar fimmtán raddirnar segja það sama um sömu persónuna.

HVERNIG ÞESSI RANNSÓKN GREINIST

HVERNIG SKUGGI BENDIR Á LJÓSIÐ: VIÐURINN SEM LAGÐUR VAR Á BAK ÍSAKS (1. MÓSEBÓK 22:6) OG KROSSINN SEM LAGÐUR VAR Á BAK SONARINS (JÓHANNES 19:17). SKUGGINN BIRTIST Á FJALLINU. LÍKAMINN BIRTIST FYRIR UTAN BORGINA.

HVERNIG ORÐIN SKIPTA MÁLI: EITT ENSKT ORÐ „LORD“ TÁKNAR TVÖ MISMUNANDI HEBRESK ORÐ Í SÁLMÍ 110:1. HEBRESKU ORÐIN TVÖ ERU YEHOVAH (H3068) OG ADOWN (H113). ÖLL RÖKSEMDAFÆRSLAN SEM JESÚS SETTI FRAM Í MATTEUSI 22:45 BYGGIST Á ÞEIM MUN.

→ **HVERNIG ÞETTA Á VIÐ ÞIG: JESÚS ER EKKI AÐEINS SÁ SEM KOM. JESÚS ER EKKI AÐEINS SÁ SEM KEMUR. JESÚS ER SÁ SEM VILL LIFA Í ÞÉR NÚNA (KÓLOSSUBRÉFIÐ 1:27, GALATABRÉFIÐ 2:20).**

HVAÐ ÞETTA ÞÝÐIR FYRIR EILÍFÐINA: LAUN SYNDARINNAR ER DAUÐI. GJÖF GUÐS ER EILÍFT LÍF FYRIR JESÚ KRIST, DROTTIN VORN (RÓMVERJABRÉFIÐ 6:23). ÞETTA ERU EINU TVÆR LEIÐIRNAR SEM MAÐUR GREIÐIR SKULD SYNDARINNAR.

AUKASLÓÐ: SÁLMUR 110:4 OG HEBREABRÉFIÐ KAFLI 7 OPNA FYRIR ALLA KENNINGUNA UM PRESTDÆMI MELKÍSEDEKS. ÞESSI KENNING LÝSIR KONUNGI OG PRESTI SAMEINUÐUM Í EINUM MANNI, ELDRI EN LÖGMÁLIÐ, SVARIÐ MEÐ EIÐI SEM GUÐ MUN EKKI TAKA AFTUR. ÞESSI KENNING Á SKILIÐ SÍNA EIGIN, HEILDSTÆÐU RANNSÓKN.

→ **HLIÐARSPOR: „VÉR“ OG „VOR“ Í 1. MÓSEBÓK 1:26, HALDIÐ SAMAN VIÐ „EINN DROTTINN“ Í 5. MÓSEBÓK 6:4, OPNAR FYRIR HINNI FULLKOMNU RANNSÓKN Á GUÐDÓMINUM. GUÐDÓMURINN ER EINN GUÐ, ÞAR SEM FAÐIRINN, SONURINN OG HEILAGUR ANDI ERU NEFNDIR SEM AÐGREINDAR PERSÓNUR Í GEGNUM ALLA BIBLÍUNA. ÞESSI RANNSÓKN SNERTI AÐEINS JAÐAR ÞEIRRAR HEILDARRANNSÓKNAR.**

→ **HLIÐARSLÓÐ: 2. ÞESSALONÍKUBRÉF 1:7-10 OG OPINBERUNARBÓKIN 19:11-16 OPNA FYRIR ALLA KENNINGUNA UM ENDURKOMU JESÚ. ÞESSI KENNING FELUR Í SÉR VISSUNA UM ENDURKOMU JESÚ, SKYNDILEIKA ENDURKOMU JESÚ OG SKIPUNINA UM AÐ VAKA FYRIR ENDURKOMU JESÚ. SEGIÐ ÞAÐ SKÝRT: RITNINGIN STAÐFESTIR VISSUNA UM ENDURKOMU JESÚ OG NEITAR AÐ GEFA UPP TÍMAÁÆTLUN ENDURKOMU JESÚ (MATTEUS 24:36, POSTULASAGAN 1:7). ÞESSI ÞJÓNUSTA NEITAR EINNIG AÐ GEFA UPP TÍMAÁÆTLUN ENDURKOMU JESÚ.**

AUKASLÓÐ: 1. MÓSEBÓK 3:15, SÆÐI KONUNNAR, OPNAR FYRIR ALLAN ÞRÁÐINN UM HIÐ FYRIRHEITNA SÆÐI. ÞESSI ÞRÁÐUR LIGGUR Í GEGNUM ABRAHAM (1. MÓSEBÓK 22:18), Í GEGNUM DAVÍÐ (SÁLMUR 132:11), OG ER NEFNDUR BERUM ORÐUM Í GALATABRÉFINU 3:16.

→ **MÖGULEG OPINBERUN: JAKOB SPURÐI FANGBRÖGÐUMANNINN Í 1. MÓSEBÓK 32 UM HANS EIGIÐ NAFN OG VAR NEITAÐ (1. MÓSEBÓK 32:29). MANÓA SPURÐI ENGIL DROTTINS UM HANS EIGIÐ NAFN OG VAR SAGT AÐ NAFNIÐ VÆRI PILIY (H6383), OF UNDURSAMLEGT TIL AÐ VERA VITAÐ (DÓMARABÓKIN 13:18). JESAJA SEGIR SÍÐAN AÐ BARNIÐ SEM FÆÐIST OKKUR SKULI KALLAST UNDURSAMLEGUR, PELE (H6382), AF SÖMU RÓT (JESAJA 9:6). NAFNIÐ SEM VAR HALDIÐ LEYNDU Í GAMLA TESTAMENTINU ER TILKYNNNT YFIR BARNI. Í LOK BIBLÍUNNAR, RÍÐANDI ÚT ÚR HIMNINUM, HEFUR JESÚS ENN NAFN SEM ENGINN MAÐUR ÞEKKIR NEMA HANN EINN (OPINBERUNARBÓKIN 19:12). NAFNIÐ ER GEFIÐ, OG NAFNIÐ ER ENN DÝPRA EN ÞESSI RANNSÓKN HEFUR SAGT FRÁ.**

OPIÐ BOÐ — HVER SEM ÞÚ ERT, HALDU ÁFRAM AÐ LESA

Þú þarft ekki að vera kristinn til að lesa þessa rannsókn. Margt getur hafa leitt þig hingað. Leit getur hafa leitt þig hingað. Ágreiningur getur hafa leitt þig hingað. Spurning sem þú hefur borið með þér árum saman getur hafa leitt þig hingað. Áhugi á trú annarrar manneskju getur hafa leitt þig hingað. Allt á þessari vefsíðu er þitt, án endurgjalds, á þínu eigin tungumáli. Við spyrjum þig aldrei um nafn þitt. Við spyrjum þig aldrei um land þitt. Við spyrjum þig aldrei hvað þú trúir. Ein rannsókn getur ekki lýst Jesú til fulls. Við lögðum allt sem við höfðum í þessa spurningu, og þessi rannsókn fór þó aðeins

eftir einni leið gegnum Biblíuna. Jesús var til áður en upphafið var. Jesús er til nú. Jesús kemur aftur. Engin einstök síða getur lokið við að lýsa öllu því. Fleiri rannsóknir bíða hér. Rannsóknir um miskunn bíða hér. Rannsóknir um visku bíða hér. Rannsóknir um þekkingu bíða hér. Rannsóknir um langlundargeð bíða hér. Rannsóknir um guðrækni bíða hér. Fleiri rannsóknir eru á leiðinni. Lesið þessar rannsóknir í hvaða röð sem þið kjósið. Kannið heimildir okkar á leiðinni. Hver vers í þessum rannsóknum er prentað í heild sinni, af ásettu ráði. Þið þurfið aldrei að taka orð okkar trúanleg um neitt. Þið getið vegið hvert vers sjálf.

Ein bjóðning í viðbót fylgir þessari. Við munum ekki þykjast að sú bjóðning sé falin. Sú bjóðning er námsefnið um hvað maður verður að gera til að frelsast. Lestu það námsefni núna ef þú vilt lesa það núna. Lestu eitthvað annað fyrst ef þú vilt heldur lesa eitthvað annað fyrst. Enginn er að telja. Dyrnar standa opnar hvort sem er. Páll talaði orðin hér fyrir neðan í borg fullri af ölturum til guða sem voru ekki hans eigin Guð. Páll talaði þessi orð til fólks sem hafði ekki beðið Pál um að koma til þeirrar borgar:

Postulasagan 17:26 Hann skapaði hinn fyrsta mann, og frá honum mennina, sem byggja allt yfirborð jarðarinnar. Hann ákvað fyrir fram hvenær þjóðirnar skyldu komast til valda og hvenær þær skyldu líða undir lok, og hann ákvað einnig landamæri þeirra. (27) Ætlun hans var að mennirnir leituðu Guðs, svo að þeir gætu nálgast hann og fundið. Hann er þó ekki fjarri neinum okkar

GJÖRÐI AF EINU BLÓÐI ALLAR ÞJÓÐIR MANNA → TIL ÞESS AÐ ÞEIR LEITUÐU DROTTINS OG FYNDU HANN + HANN ER EKKI LANGT FRÁ NEINUM AF OSS.

HEBRESK LYKILORÐ

“engill / sendiboði” — H4397 malak — sendur maður; sendiboði; engill

Þetta orð nefnir erindi, ekki eðli. Þetta orð er notað um menn. Þetta orð er notað um spámenn. Þetta orð er notað um himneskar verur. Þetta orð eitt og sér segir þér aldrei HVAÐ hinn sendi maður er. Þetta orð eitt og sér segir þér aðeins að maður hafi verið sendur. Samhengi Biblíutextans verður að segja þér afganginn. Samhengi Biblíutextans segir þér sannarlega afganginn í þessum frásögnum.

“Guð” — H430 elohim — Guð; guðir; hinn sanni Guð

Elóhím er fleirtölumynd. Elóhím er notað hvað eftir annað um hinn eina sanna Guð, ásamt sagnorðum í eintölu. Þetta orð sjálft ber með sér þá fyllingu sem þessi ritningarnámskeið er að rannsaka.

“DROTTINN” — H3068 Yehovah — sáttmálanafn Guðs, ritað í King James biblíunni sem LORD með hástöfum

Alls staðar þar sem orðið Drottinn birtist með hástöfum í Gamla testamentinu, er Jehóva hebreska nafnið sem liggur að baki enska orðinu Drottinn.

“Drottinn” — H113 adown — herra; húsbóndi; eigandi; sá sem ræður

Í Sálmi 110:1 er mynd orðsins adón þýdd „herra minn“. Adón er annað hebreskt orð en Jehóva, Drottinn, sem talar við herra Davíðs í því versi.

“einn” — H259 echad — einn; sameinaður; fyrstur

Echad er orðið í "Drottinn Guð vor er einn Drottinn." Echad er sama orðið notað um kvöld og morgun sem kallast EINN dagur. Echad er sama orðið notað um mann og konu hans sem verða EITT hold.

“einkasonur” — H3173 yachiyd — einn; eini; einmana; ástkær

1. Mósebók 22 kallar Ísak „einkason þinn“ þrisvar sinnum. Yachiyd merkir hinn eini og sanni.

“tré” — H6086 ets — tré; viður; timbur; planki; stafur

Ets er hebreskt orð sem nær bæði yfir lifandi tré og höggvinn við. Ets er orðið yfir viðinn sem Abraham lagði á Ísak.

“undursamlegur” — H6382 pele — undur; furða; eitthvað sem er handan skilnings

Pele er fyrsta nafnið sem barninu er gefið í Jesaja 9:6.

“leyndardómur / undursamlegur” — H6383 piliy — undursamlegt; of undursamlegt til að skiljast
Piliy er orðið sem engill Drottins gefur Manóa til að lýsa nafni sínu. Piliy kemur af sömu rót og nafnið pele í Jesaja 9:6.

“mey” — H5959 almah — ung ógift kona; mey; stúlka
Almah er orðið sem notað er í Jesaja 7:14.

“Immanúel” — H6005 Immanuwel — Guð með oss
Immanúel er nafn sem er í sjálfu sér heil setning. Matteus þýðir þetta nafn fyrir lesandann.

“höfðingi / fursti” — H8269 sar — yfirmaður; höfðingi; foringi; fursti; valdsmaður
Sar er titillinn sem maðurinn með brugðna sverðið gerir tilkall til fyrir utan Jeríkó.

“ÉG ER” — H1961 hayah — að vera; að vera til; að verða
Hayah er rótarorðið á bak við „ÉG ER SÁ SEM ÉG ER“ við logandi þyrnirunnann.

GRÍSK LYKILORÐ

“Orðið” — G3056 logos — orð; máltæki; hið talaða; tjáning hugsunar
Jóhannes byrjar ekki Jóhannesarguðspjall á fæðingu. Jóhannes byrjar Jóhannesarguðspjall fyrir upphafið.

“bjó” — G4637 skenoo — að tjalda; að setja upp búðir; að búa í tjaldi
“Orðið varð hold og bjó með oss.” Þetta vers lýsir því að Guð bjó í mannlegum líkama eins og maður býr í tjaldi.

“eingetinn” — G3439 monogenes — aðeins fæddur; einstakur; hinn eini sinnar tegundar
Monogenes er notað um soninn. Monogenes er notað um Ísak í Hebreabréfinu 11:17.

“lýst yfir” — G1834 exegeomai — að leiða út; að flytja út; að segja til fulls; að gera kunnugt
Enginn hefur nokkurn tíma séð Guð. Hinn eingetni sonur hefur leitt Guð fram í dagsljósið þar sem hægt er að sjá Guð.

“sáttur” — G2644 katallasso — að breyta úr fjandskap í vináttu; að færa aftur til vinsemdar
Katallasso nefnir alla ástæðuna fyrir krossinum í einu orði.

“sátt” — G2643 katallage — endurreisn hylli; að sameina á ný tvær hliðar sem skilið höfðu að
Katallage kemur af sömu rót og katallasso hér að ofan. Katallasso nefnir verknað sáttargjörðarinnar (endurreisn vináttu milli tveggja sem voru aðskildir). Katallage nefnir árangur þeirrar sáttargjörðar.

“eftirgjöf” — G859 aphesis — að senda burt; lausn; að sleppa; fyrirgefning
Án úthellingar blóðs er engin fyrirgefning synda.

“leyndardómur” — G3466 musterion — leyndardómur; eitthvað sem áður var falið en nú er sagt
Í Biblíunni er leyndardómur aldrei gáta sem á að leysa. Leyndardómur í Biblíunni er leyndarmál sem Guð ákvað að segja frá.

“hefnd” — G1557 ekdikesis — það sem sprettur af réttlæti; full leiðrétting á ranglæti
Ekdikesis er orðið sem notað er í 2. Þessaloníkubréfi 1:8. Ekdikesis merkir ekki stjórnlausa reiði. Ekdikesis merkir réttlæti sem er framkvæmt til fulls.

“frumgetinn” — G4416 prototokos — frumburður; fyrst fram borinn
Faðirinn segir „allir englar Guðs skulu tilbiðja hann” um Soninn.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Icelandic: Biblica® Opna Lífandi Orð Nýja testamentið og Sálmannir™ (New Testament+) (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).